

LECȚIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Eliberare

aprilie - iunie 2019

Cuprins:

1. Eliberatorul făgăduit
2. Eliberare din păcat
3. Eliberare din Egipt
4. Eliberare de educația Egiptului
5. Eliberare de la moarte
6. Eliberare prin înviere
7. Misiunea de eliberare
8. Eliberându-l pe aproapele nostru
9. Eliberare din boală
10. Eliberare de vrăjmașii noștri
11. Dumnezeu Își eliberează poporul
12. Eliberare de la nimicire
13. Acasă cu Eliberatorul nostru

Lecțiile biblice pentru Sabat, un program de studiu zilnic, sunt bazate doar pe Biblie și Spiritul Profetiei, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât mai scurte posibil, pentru a reda idei concise, directe. În câteva situații sunt adăugate paranteze [] pentru a asigura claritate, context corespunzător și lizibilitate fluentă. Se recomandă călduros studiul suplimentar din materialele sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 95, Nr. 2, Aprilie - Iunie, 2019. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2019, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Imagini: *Good Salt* pe prima copertă
și Google Maps la paginile cu
Darul Sabatului Întâi.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulsperrantei.ro
www.farulsperrantei.ro

PREFAȚĂ

Când Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu nu i-a lăsat fără speranță. El a oferit, în schimb, un preț de răscumpărare pentru ei. El L-a dat pe singurul Lui Fiu să moară în locul lor, asigurând, astfel, eliberare eternă pentru toți cei care aveau să accepte darul fără plată al harului.

„Satan a zdrobit călcâiul lui Hristos, dar Hristos a zdrobit capul lui Satan. Prin moarte, Mântuitorul l-a distrus pe cel care avea puterea morții. Chiar prin actul de prindere în captivitate a victimei ei, moartea a fost înfrântă; pentru că prin moarte, Hristos a adus la lumină viața și nemurire prin Evanghelie.” – *Comentarii Biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E.G. White], vol. 7, p. 924.

„Întreaga putere cerească este înrolată în marea lucrare de înălțare, în-nobilare și sfințire a sufletului omenesc. Este exercitată putere divină pentru a mântui mai degrabă decât a distruge lucrarea mâinilor lui Dumnezeu. Tot acest sistem impresionant este pus în acțiune pentru a salva oamenii din armata lui Satan, din sclavia păcatului, și a-i conduce să se înroleze în lucrarea de mântuire.” – *The Bible Echo*, 8 martie 1897.

Dumnezeu dorește să fim eliberați astăzi din păcat și apoi să-i ajutăm pe alții să găsească și ei eliberarea. Studiind lecțiile din acest trimestru vom înțelege, din modul în care a procedat Isus când a umblat pe acest pământ, câteva moduri practice de a aduce eliberare altora. Unul din lucrurile de luat în considerare referitor la slujirea lui Isus era că „voința Lui a fost implicată în exercițiu activ pentru a salva sufletele oamenilor, dar El a așteptat, a trăit și a lucrat dependent de Dumnezeu. El a acționat în totul în armonie desăvârșită cu Tatăl.” – *The Signs of the Times*, 20 decembrie 1889.

Acum, remarcând dovezile apropierei venirii lui Isus, care constau în dezbinare și neliniște la fiecare pas, să privim în viitor la eliberarea finală a poporului lui Dumnezeu. Să prindem curaj din făgăduințele Scripturii și să așteptăm ca marele nostru Eliberator să ne ia acasă.

„În Psalmi, David vorbește despre Dumnezeu ca fiind un refugiu, un turn puternic, un refugiu și o cetate; la El putem alerga și putem fi salvați. Cât de prețios este gândul că Dumnezeu este refugiul nostru și că El ne va ajuta în orice vreme și în orice loc și că în orice situație de urgență Îl avem pe Dumnezeu cu noi. El spune că va da îngerilor Lui misiunea de a ne ocroti în toate căile noastre...”

Când Hristos S-a angajat să lupte bătălia pentru om în acest colț de lume, El S-a angajat să Își însușească poziția de înlocuitor și garant al nostru, și Dumnezeu a pus tot cerul la dispoziția Lui, cu toate facilitățile și toate puterile pe care cerul și le-a putut permite.” – *Sermons and Talks*, vol. 2, pp. 58, 59.

Dumnezeu să ne ajute să ne folosim de această putere și să găsim, în acest fel, eliberare pentru noi și pentru cei cu care venim zilnic în contact.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 6 aprilie 2019

Darul Sabatului Întâi pentru Centrul Educațional al CG

„Cum pot frații și surorile noastre să continue să locuiască în apropierea unui mare număr de oameni care nu au fost niciodată avertizați, fără să proiecteze metode de implicare în lucru a fiecărui agent prin care Domnul poate lucra spre slava numelui Său?

Conducătorii noștri care au o experiență bogată vor înțelege importanța acestor probleme și pot face mult pentru a stimula forțele care lucrează. Ei pot planui să ajungă la mulți la drumuri și la garduri. Depunând constant efort calm, susținut, devotat pentru a educa membrii bisericii să se implice în lucrarea personală pentru suflete, pretutindeni unde există deschideri favorabile, succesul va marca munca lor.” – *Evangelizare*, p. 114 (cap. *Înviorarea spirituală și organizarea bisericii pentru slujire*).

„Prin cuvântul care provine de la Dumnezeu suntem instruiți **să educăm, să educăm, să educăm** tineri și tinere să înțeleagă profețiile vii ale lui Dumnezeu. Această cunoștință va fi de cea mai mare valoare pentru ei atunci când lucrează pentru Dumnezeu. Dumnezeu pretinde ca mințile lor să nu fie pipericite prin legătura cu biserica, ci întărite, elevate, îmbogățite, înnobilate și făcute potrivite pentru cea mai sacră lucrare încredințată vreodată celor muritori.” – *The Review and Herald*, 22 martie 1898. [Sublinieri adăugate.]

Urmărind aceste obiective, Centrul Educațional al Conferinței Generale necesită un suport financiar consistent pentru a acoperi întregul cost de finalizare al clădirii.

Centrul educațional al CG va oferi:

- Educație continuă slujbașilor Conferinței Generale, lucrătorilor biblici și misionarilor, pe teme doctrinale, administrative și spirituale.
- Educație online. Când au loc seminarii în direct, toate aceste sesiuni importante vor fi înregistrate și puse la dispoziție online pentru oricine nu va putea participa personal. Aceasta te include!
- Un centru de conferințe. Această facilitate nouă a fost proiectată pentru a susține conferințe regionale - și chiar sesiunile Conferinței Generale.
- O casă de închinare pentru a fi o lumină pentru comunitate.

Fii unul din cei care sunt de partea Domnului în rezidirea împărăției Lui, fii unul din cei care aud glasul sufletului sincer și cinstit strigând: „Apleacă-te spre mine și ajută-mă...”

Cu multă încredere în generozitatea voastră benevolă de a susține acest proiect, vă mulțumim și ne rugăm ca Domnul să vă binecuvânteze din abundență. Amin.

Fratele vostru în Hristos, Liviu Tudoroiu, Departamentul Misionar al CG

Eliberatorul făgăduit

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta [n.tr. sămânța] îți va zdrobi capul și tu vei zdrobi călcâiul lui. (Geneza 3:15 engl. KJV).

„În profeția privitoare la puterea de zdrobire a lui Satan, [Adam și Eva] au întrezărit o făgăduință de eliberare din ruina realizată prin păcat. Deși trebuia să sufere din cauza puterii adversarului lor, întrucât căzuseră sub influența lui seducătoare și aleseseră să nu asculte de porunca explicită a lui Iehova, ei nu trebuia, totuși, să cadă în disperare completă.” – *Profeți și regi*, pp. 681, 682 (cap. 58).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 63-70 (cap. 4: *Planul de Mântuire*).

Duminică

31 martie

1. VIAȚA ÎN EDEN

a. Care era starea omului înainte de cădere? Geneza 1:27.

Geneza 1:27: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

„Înainte de căderea în păcat, asupra primilor noștri părinți nu era nicio umbră care să întunece percepția lor cu privire la caracterul lui Dumnezeu. Ei erau conformați în mod desăvârșit voinței lui Dumnezeu. O lumină plăcută, lumina lui Dumnezeu, îi înconjura drept veșmânt. Această lumină clară și desăvârșită ilumina tot ce era în jurul lor.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 255 (cap. *Dumnezeu în natură*).

b. Cum Îl revela natura pe Dumnezeu, omului? Geneza 1:31; Romani 1:20.

Geneza 1:31: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.”

Romani 1:20: „În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.”

„În Grădina Edenului, existența lui Dumnezeu era demonstrată, atributele Lui era revelate în lucrurile din natură care îi înconjurau [pe Adam și pe Eva]. Orice lucru asupra căruia li se oprea privirea le vorbea. Lucrurile invizibile ale lui Dumnezeu, `chiar puterea Lui veșnică și divinitatea Lui,` erau clar remarcate, fiind înțelese prin lucrurile care au fost create.” – Ibid.

Luni

1 aprilie

2. PĂCATUL PROVOACĂ SCHIMBĂRI

- a. Ce efect a avut păcatul asupra lumii naturale? Geneza 3:17-19. Cum a afectat acest lucru înțelegerea omului despre caracterul lui Dumnezeu?**

Geneza 3:17-19: „Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: ‘Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”

„Păcatul a adus o degenerare asupra pământului și a intervenit între natură și Dumnezeul naturii. Dacă Adam și Eva nu ar fi fost niciodată neascultători față de Creatorul lor, dacă ar fi rămas pe calea dreptății desăvârșite, ei ar fi continuat să învețe despre Dumnezeu prin lucrările Lui. Dar când au ascultat de ispititor și au păcătuit împotriva lui Dumnezeu, lumina veșmintelor inocenței cerești s-a îndepărtat de la ei. Privați de lumina cerească, ei nu au mai putut discerne caracterul lui Dumnezeu în lucrările mâinii Sale.

Și prin neascultarea omului s-a produs o schimbare chiar în natură. Deteriorată de blestemul păcatului, natura poate da doar o mărturie imperfectă despre Creator. Ea nu poate revela caracterul Lui în desăvârșire.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 255, 256 (cap. *Urmările păcatului*).

- b. Ce schimbare s-a produs în natura omului? Ieremia 17:9; 1 Corinteni 2:14.**

Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Cine poate s-o cunoască?”

1 Corinteni 2:14: „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.”

„Natura lor devenise coruptă de păcat; ei își diminuaseră puterea de a rezista răului și deschisese calea ca Satan să obțină mai ușor acces la ei. În inocența lor, ei cedaseră ispitei; și acum, într-o stare de conștiință vinovăție, ei urma să aibă mai puțină putere să-și mențină integritatea.” – *Patriarhi și profeți*, p. 61 (cap. 3: *Ispitirea și căderea*).

„Există în natura omenească, când aceasta este separată de Sursa adevărului, o continuă opoziție față de voința și căile lui Dumnezeu. Viața fizică, mentală și morală sunt toate sub controlul impulsurilor imprudente. Sentimentele sunt corupte și fiecare aptitudine încredințată omului pentru valorificare înțeleaptă este coruptă. Omul este mort în greșeli și păcate. Acționează înclinăția, pasiunea deține controlul și poftele sunt sub conducerea puterii de care el nu este conștient. El vorbește de libertate și independență în acțiune, în timp ce este în cea mai dezgustătoare sclavie. El nu este al lui. Nu i se permite să vadă frumusețea adevărului; pentru că gândirea firească este vrăjmașie împotriva lui Dumnezeu și nu se supune legii Sale. El consideră adevărul falsitate și falsitatea adevăr. Minte controlată de Satan este slabă din punctul de vedere al puterii morale.” – *The Review and Herald*, 17 februarie 1891.

Marți

2 aprilie

3. DUMNEZEU SE IMPLICĂ

a. Ce prevedere a lui Dumnezeu a dat perechii vinovate asigurarea eliberării finale? Geneza 3:15.

Geneza 3:15: „Vrăjmașie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

„Pentru om, prima aluzie la răscumpărare a fost comunicată în sentința pronunțată asupra lui Satan în grădină. Domnul a declarat: [Geneza 3:15, citat]. Această sentință rostită în auzul primilor noștri părinți a fost pentru ei o făgăduință. În timp ce prevestea războiul dintre om și Satan, ea declara că puterea marelui adversar avea să fie în cele din urmă zdrobită. Adam și Eva erau în poziția de infractori înaintea Judecătorului drept, așteptând sentința pe care o atrăsese păcatul; dar înainte de a auzi despre viața de trudă și nechez care avea să fie partea lor, sau despre hotărârea că trebuia să se întoarcă în țărână, ei au auzit cuvintele care nu puteau da greș în a le oferi speranță. Deși trebuia să sufere din cauza puterii marelui lor vrăjmaș, ei puteau privi înainte la biruința finală.” – *Patriarhi și profeți*, pp. 65, 66 (cap. 3: *Ispitirea și căderea*).

„Fiul lui Dumnezeu Se oferea să ispășească păcatul lor prin propria Lui viață. Avea să le fie oferită o perioadă de probă în decursul căreia, prin credința în puterea lui Hristos de a salva, ei puteau deveni încă o dată copii ai lui Dumnezeu.” – *Profeți și regi*, p. 682 (cap. 58: *Venirea unui Răscumpărător*).

„Niciodată nu a fost manifestată într-un grad atât de mare vrăjmășia, ca atunci când Hristos a devenit un locuitor al acestui pământ. Niciodată înainte nu fusese pe pământ o ființă care să deteste păcatul cu o așa mare oroare cum a făcut Hristos. El văzuse puterea lui înșelătoare, orbitoare, asupra îngerilor sfinți, și toate puterile Lui erau înrolate împotriva acestuia.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 123 (cap. *Profeția din Eden*).

b. Ce stare a omului natural de după cădere a făcut necesară făgăduința vrăjmășiei? Psalmii 10:4; Romani 3:11. În loc de a fi în vrăjmășie împotriva lui Satan, împotriva cui este firea pământească în război? Romani 8:7.

Psalmii 10:4: „Cel rău zice cu trufie: „Nu pedepsește Domnul! Nu este Dumnezeu!” Iată toate gândurile lui.”

Romani 3:11: „Nu este niciunul care să aibă pricepere. Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.”

Romani 8:7: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.”

„Când omul a călcat legea divină, natura lui a devenit rea și el era în armonie, nu în vrăjmășie, cu Satan. În mod natural nu există vrăjmășie între omul păcătos și inițiatorul păcatului. Ambii au devenit răi prin apostazie... Dacă Dumnezeu nu ar fi intervenit în mod special, Satan și omul ar fi intrat într-o alianță împotriva Cerului; și în loc de a manifesta vrăjmășie împotriva lui Satan, întreaga familie omenească ar fi fost unită contra lui Dumnezeu.” – *Marea luptă*, p. 505 (cap. 30: *Vrăjmășia dintre om și Satan*).

Miercuri

3 aprilie

4. UN ELIBERATOR PE CALE DE A VENI

a. Ce sacrificiu deosebit a făcut Isus pentru a-l salva pe omul căzut? Filipeni 2:5-8.

Filipeni 2:5-8: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

„Imediat ce a apărut păcatul, a existat un Mântuitor. Hristos era conștient că avea să sufere, totuși El a devenit înlocuitorul omului. Imediat ce Adam a păcătuit, Fiul lui Dumnezeu S-a prezentat drept garanție pentru rasa umană, cu o putere exact atât de mare de a anula sentința pronunțată asupra păcătosului ca atunci când a murit pe crucea de la Calvar.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 1, p. 1084 (Geneza, cap. 3).

„Imediat ce omul a cedat ispitelor lui Satan și a făcut exact lucrurile despre care Dumnezeu îi spusese să nu le facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, S-a așezat între viață și moarte, spunând: ‘Lasă pedeapsa să cadă asupra Mea. Mă voi așeza în locul omului. El va avea o a doua șansă.’” – Ibid., p. 1085.

b. Cum a căutat Dumnezeu să imprime asupra minților oamenilor consecințele păcatului și prevederea cu privire la un Mântuitor? Evrei 9:13, 14; Romani 6:23.

Evrei 9:13, 14: „Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropite peste cei întinați, îi sfințesc și le aduc curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

„Pentru Adam, aducerea primei jertfe a fost o ceremonie foarte dureroasă. Mâna lui trebuia să se ridice pentru a lua viața pe care doar Dumnezeu o putea oferi. Era pentru prima dată în viață când asistasă la moarte și știa că dacă ar fi fost ascultător de Dumnezeu nu ar fi existat moarte nici pentru om, și nici pentru animal. În timp ce înjunghia victima inocentă, el tremura la gândul că păcatul lui trebuia să verse sângele Mielului fără pată al lui Dumnezeu. Această scenă i-a oferit un înțeles mai profund și mai viu al mărimii păcatului său, pe care nimic altceva decât moartea Fiului iubit al lui Dumnezeu îl putea ispăși. Și a fost uimit de bunătatea infinită care avea să ofere o astfel de izbăvire pentru a-l salva pe păcătos. O stea de speranță a luminat viitorul întunecat și teribil și l-a eliberat de sub dezolarea totală a acestuia.” – *Patriarhi și profeți*, p. 68 (cap. 4: *Planul de mântuire*).

„Sistemul jertfelor era pentru a-l învăța pe om umilința prin conștientizarea stării lui decăzute și a-l conduce la pocăință și încredere doar în Dumnezeu, prin Mântuitorul făgăduit, pentru iertarea călcării din trecut a Legii Lui.” – *Istoria mântuirii*, pp. 145, 146 (*Legea veșnică a lui Dumnezeu*).

c. Numiți-i pe câțiva din cei care au profețit despre Mântuitorul care avea să vină. Iuda 14, 15; Geneza 49:8-10; Numeri 24:17.

Iuda 14, 15: „Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor și să încredințeze pe toți cei nelegiuți de toate faptele nelegiuite, pe care le-au făcut în chip nelegiuit, și de toate cuvintele de ocară pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți.”

Geneza 49:8-10: „Iuda, tu vei primi laudele fraților tăi. Mâna ta va apuca de ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina până la pământ înaintea ta. Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, Ca o leoaică: cine-l va scula? Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, Nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele.”

Numeri 24:17: „Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului și prăpădește pe toți copiii lui Set.”

Joi

4 aprilie

5. O TERGIVERSARE A ÎMPLINIRII?

a. Cum ar fi putut gândi mulți cu privire la făgăduința Eliberatorului făgăduit? Ezechiel 12:22.

Ezechiel 12:22: „„Fiul omului, ce înseamnă acest cuvânt de batjocură pe care-l întrebuințați în țara lui Israel: ‘Zilele se lungesc și toate vedeniile rămân neîmplinite’?”

„Venirea Mântuitorului a fost profețită în Eden. Când Adam și Eva au auzit pentru prima dată făgăduința, ei au așteptat împlinirea ei rapidă. Ei l-au întâmpinat cu bucurie pe primul lor născut, sperând că acesta ar putea fi Eliberatorul. Dar împlinirea făgăduinței zăbovea. Cei care au primit-o inițial, au murit fără să o vadă. Din zilele lui Enoh, făgăduința a fost repetată prin patriarhi și profeți, păstrând vie speranța apariției Lui și, cu toate acestea, El nu a venit.” – *Hristos lumina lumii*, p. 31 (cap. 3: Împlinirea vremii).

b. Care a fost răspunsul lui Dumnezeu? Galateni 4:4. A existat, în realitate, o întârziere în împlinirea scopului lui Dumnezeu?

Galateni 4:4: „Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege”.

„Dar asemenea stelelor în circuitul lor vast pe drumul stabilit, scopurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere... `Tocmai în ziua aceea` indicată prin făgăduința divină, `toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.` (Exodul 12:41). La fel, în consiliul ceresc, ceasul venirii lui Hristos fusese stabilit. Când marele orologiu al timpului a indicat ora respectivă, Isus a fost născut în Betleem.

`Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său.` Providența condusesese mișcările națiunilor și cursul influenței și impulsului omenesc, până când lumea a fost coaptă pentru venirea Eliberatorului.” – Ibid., p. 32.

Vineri

5 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Înainte de cădere, cum era omul capabil să înțeleagă caracterul lui Dumnezeu?
2. Cum s-a schimbat natura umană ca rezultat al păcatului?
3. De ce i-a dat Dumnezeu omului vrăjmășie? Unde am fi fără aceasta?
4. De ce i-a dat Dumnezeu lui Adam sistemul jertfelor?
5. A fost venirea Eliberatorului amânată? De ce da sau de ce nu?

Eliberare din păcat

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.” (1 Corinteni 15:57).

„Cuvântul care descoperă vinovăția păcatului are putere asupra inimii omenești de a-l face pe om drept și a-l menține astfel.” – *Mărturii pentru predicatori*, pp. 80, 81 (Îndemn la pocăință).

Recomandare pentru studiu: *Calea către Hristos*, pp. 23-35 (cap. 3: Pocăința).

Duminică

7 aprilie

1. EFECTELE PĂCATULUI

a. Ce este păcatul și care este un rezultat direct al păcatului? 1 Ioan 3:4; Iacov 1:15.

1 Ioan 3:4: „Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

Iacov 1:15: „Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul, odată făptuit, aduce moartea.”

„Nu ar fi existat nicio discordie în cer sau pe pământ, dacă păcatul nu ar fi pătruns niciodată. Neascultarea față de Legea lui Dumnezeu a adus toată suferința care există între creaturile Lui.” – *The Sanctified Life*, p. 76.

„Pentru toți locuitorii pământului, care anulează Legea lui Iehova și continuă să trăiască în păcat, moartea trebuie să vină în mod sigur.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 6, p. 1116 (Efeseni cap. 2).

b. Ce mare principiu al Legii lipsește când păcătuim? 1 Ioan 4:7, 8.

1 Ioan 4:7, 8: „Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.”

„Este nevoie de pocăință din cauza lipsei de dragoste față de Dumnezeu. El nu a fost iubit cu toată inima, cu tot sufletul, cu toate sentimentele neîmpărțite; și a doua poruncă nu a fost ascultată: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'” – *The Present Truth*, 26 ianuarie 1893.

„Dumnezeu prețuiește mai mult dragostea cu care lucrăm, decât cantitatea de lucru realizat. Dragostea este un atribut ceresc. Inima firească nu o poate genera. Această plantă cerească înflorește acolo unde Hristos domnește în mod suprem... Dragostea face bine și nimic altceva decât bine. Cei care iubesc aduc roade spre sfințenie și, în cele din urmă, au viață veșnică.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 7, p. 952 (1 Ioan cap. 4).

Luni

8 aprilie

2. ÎN ROBIE FAȚĂ DE PĂCAT

a. Ce putere teribilă are în prezent păcatul asupra omenirii? Proverbe 5:22; Romani 7:14-23.

Proverbe 5:22: „Cel rău este prins în înseși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.”

Romani 7:14-23: „Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească, dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună. Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voință să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă țin rob legii păcatului, care este în mădularele mele.”

„Chiar o singură trăsătură greșită de caracter, o singură dorință păcătoasă, nutrită persistent, va neutraliza, în cele din urmă, puterea Evangheliei. Fiecare îngăduință păcătoasă, întărește aversiunea sufletului față de Dumnezeu.” – *Calea către Hristos*, p. 34 (cap. 3: Pocăința).

b. Din ce robie caută Hristos să ne elibereze și la ce libertate suntem chemați? Romani 8:21; 2 Petru 2:19. Cum face Hristos aceasta? Ioan 8:31, 32.

Romani 8:21: „...că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.”

2 Petru 2:19: „Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.”

Ioan 8:31, 32: „Și a zis iudeilor care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”

„[Satan] duce oamenii în captivitate, legându-i pentru a realiza voința lui; pentru a împlini scopul lui, el îi ține în cea mai mare robie. Ca să sfărâme această sclavie, Domnul a dat în locul omului pe singurul și preaiubitul lui Fiu. Prin puterea lui Hristos, captivii lui Satan pot fi toți eliberați.” – *The Signs of the Times*, 5 ianuarie 1891.

„Adevărul nu aduce niciodată sufletul în robie. Întorcerea de la adevăr la rătăcire este cea care aduce sufletul în captivitate. Cel care este legat în strânsă relație cu Hristos este eliberat de sclavia păcatului.” – *Ibid.*, 22 august 1900.

c. Ce apel face Hristos fiecăruia dintre noi? Evrei 3:7, 8; Iosua 24:15.

Evrei 3:7, 8: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie.”

Iosua 24:15: „Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.”

„În marea luptă dintre bine și rău, fiecare din noi are de ales de care parte va sta, iar viața și caracterul nostru vor lăsa să se vadă cine este stăpânul nostru. Dacă refuzăm să fim ascultători de Legea lui Dumnezeu, vom cădea la înțelegere cu Satan, și Hristos nu va fi iubit și onorat în inima și în viața noastră.” – *Ibid.*, 5 ianuarie 1891.

„Hristos este gata să ne elibereze din păcat, dar El nu forțează voința; și dacă, prin păcătuire persistentă, voința este înclinată cu totul de partea răului și nu dorim să fim eliberați, dacă nu dorim să acceptăm harul Său, ce poate face El mai mult? Ne autodistrugem prin respingerea persistentă a iubirii Lui.” – *Calea către Hristos*, p. 34 (cap. 3: Pocăința).

Marți

9 aprilie

3. ELIBERARE PENTRU TOATĂ OMENIREA

a. De unde știți că Dumnezeu dorește să ne elibereze pe toți din păcat? 1 Timotei 2:3, 4; Ioan 1:12.

1 Timotei 2:3, 4: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.”

Ioan 1:12: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”

„[Hristos] nu a venit să salveze omul în păcat, ci din păcat. Și toți cei care simt nevoia lor de un Mântuitor și care vin la El crezând în puterea Lui, vor dobândi biruința asupra păcatului. 'Dar tuturor celor ce L-au primit le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu.'” – *The Signs of the Times*, 24 februarie 1898.

b. În ce mod a asigurat Dumnezeu eliberarea pentru întreaga rasă umană? 1 Ioan 4:14; Ioan 3:16. Când a oferit El această eliberare? Evrei 2:14; Romani 5:8.

1 Ioan 4:14: „Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.”

Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Evrei 2:14: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”

Romani 5:8: „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”

„Prin ultimul strigăt al Mântuitorului, 'S-a sfârșit', a fost anunțată prevestirea morții lui Satan. Marea luptă, care fusese atât de mult timp în derulare, a fost încheiată atunci și eradicarea finală a răului a devenit o certitudine. Fiul lui Dumnezeu a trecut prin porțile mormântului pentru ca 'prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.' (Evrei 2:14).” – *Marea luptă*, p. 503 (cap. 29: *Originea răului*).

„Hristos nu a murit ca păcatul să poată deveni neprihănire și călcarea legii o virtute. El a murit pentru ca păcatul să poată fi văzut ca excesiv de păcătos, ca lucrul odios ce e el. Prin moartea lui, El a devenit deținătorul cheilor iadului și ale morții. Satan nu mai putea stăpâni fără un rival și să fie adorat ca Dumnezeu. Fuseseră înălțate temple pentru el și fuseseră oferite jertfe omenesti pe altarele lui. Dar documentele eliberării rasei umane au fost semnate prin sângele Fiului lui Dumnezeu. S-a deschis o cale pentru ca solia speranței și a harului să poată fi dusă până la marginile pământului.” – *Youth Instructor*, 28 iunie 1900.

c. Având în vedere eliberarea pusă la dispoziție de Dumnezeu, ce solie trebuie să reprezentăm în fața lumii? 2 Corinteni 5:18-21.

2 Corinteni 5:18-21: „Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”

„După cum Dumnezeu L-a făcut pe Hristos mesagerul Său pentru lume, Hristos i-a făcut pe toți cei care Îl recunosc drept Răscumpărător al lor să Îl reprezinte în har, iertare și grație înaintea lumii.” – *Manuscript Releases*, vol. 16, p. 193.

Miercuri

10 aprilie

4. ELIBERARE DE VINOVĂȚIA PĂCATULUI

a. Doar unde putem să privim pentru a scăpa de vinovăția păcatului? Ioan 1:29.

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

„Hristos ridică vinovăția păcatului de la păcătos, acceptând personal condamnarea Legiuitorului. El a venit în această lume să trăiască Legea în natură omenească, pentru ca acuzația lui Satan că omul nu poate ține Legea să poată fi dovedită falsă.” – *The Signs of the Times*, 7 aprilie 1898.

b. Cine a purtat vinovăția păcatului în locul nostru și în ce mod? Isaia 53:4-6, 12.

Isaia 53:4-6, 12: „Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.” (v. 12): „De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine Însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărâdelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.”

„[Noi] putem fi eliberați de povara păcatului, de condamnarea legii, de pedeapsa păcatului, doar în virtutea suferinței, morții și învierii lui Hristos.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 192 (cap. Îndreptățirea prin credință).

„Vinovăția fiecărui păcat apăsă cu greutatea ei asupra sufletului divin al Răscumpărătorului lumii. Gândurile rele, cuvintele rele și faptele rele ale fiecărui fiu și ale fiecărei fiice a lui Adam cereau condamnare asupra Lui; pentru că El devenise înlocuitorul omului. Deși vinovăția păcatului nu era a Lui, duhul Lui a fost zdrobit și strivit de păcatele oamenilor și El, Cel care nu cunoștea niciun păcat, a devenit păcat pentru noi, pentru ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 172 (13 iunie).

„Vinovăția păcatului a fost cea care a atras mânia Tatălui asupra Lui ca înlocuitor al omului, cea care a zdrobit inima Fiului lui Dumnezeu.” – *Adevărul prezent*, 4 februarie 1886.

c. Cât de completă este curățirea sufletului de păcat realizată de Dumnezeu? 1 Ioan 1:9; Psalmii 103:12.

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

Psalmii 103:12: „cât de departe este răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi.”

„În timp ce s-ar putea să privim și să înțelegem vinovăția păcatului, trebuie să apreciem harul lui Dumnezeu prin ispășire. Domnul a făgăduit că prin jertfa conciliantă El ne va ierta cu siguranță nelegiuirile, dacă ne pocăim. Acum, când Hristos pledează în dreptul nostru, când Tatăl acceptă meritele Sacrificiului ispășitor, să cerem și vom primi. Toți să își mărturisească păcatele și să le lăsăm să meargă înainte la judecată, pentru a putea fi iertate de dragul lui Hristos și pentru ca iertarea să poată fi scrisă în dreptul numelor acestora.” – *Manuscript Releases*, vol. 3, pp. 197, 198.

Joi

11 aprilie

5. ELIBERARE DE POVARA PĂCATULUI

a. Ce asigurare abundentă a fost făcută pentru a ne elibera de povara păcatului? Romani 5:20 (ultima parte); Iuda 24, 25.

Romani 5:20 (ultima parte): „dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult.”

Iuda 24, 25: „Iar Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum, și în veci. Amin.”

„Dumnezeu are abundență de har și putere care așteaptă solicitarea noastră. Dar motivul pentru care nu simțim marea noastră nevoie este pentru că privim la noi înșine și nu la Isus. Noi nu Îl înălțăm pe Isus și nu ne încredem cu totul în meritele Sale...

Har abundent este asigurat pentru ca sufletul care crede să poată fi eliberat din păcat; tot cerul, cu resursele lui nelimitate, a fost pus la dispoziția noastră... Noi suntem păcătoși în natura noastră; dar în Hristos suntem neprihăniți... Hristos lucrează împotriva puterii păcatului și acolo unde păcatul a abundat, harul abundă mai mult.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 181 (22 iunie).

b. Ce putem învăța din atitudinea vameșului care se ruga în templu? Luca 18:13, 14. Ce poate face Dumnezeu pentru cei care au această atitudine? Galateni 2:16, 17.

Luca 18:13, 14: „Vameșul stătea departe și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer, ci se bătea în piept și zicea: ‘Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!’ Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.”

Galateni 2:16, 17: „Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii. Dar, dacă, în timp ce căutăm să fim socotiți neprihăniți în Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicidecum!”

„Sărmanul vameș ... se considera un om foarte rău și era privit de alții în aceeași lumină; dar el simțea nevoia sa și a venit înaintea lui Dumnezeu cu povara vinovăției și rușinii lui, cerând har. Inima lui era deschisă ca Duhul lui Dumnezeu să realizeze lucrarea Sa îndurătoare și să-l elibereze de povara păcatului. Rugăciunea mândră, de îndreptățire de sine, a fariseului, demonstra faptul că inima lui era închisă față de influența Duhului Sfânt... El nu avea niciun sentiment al întinării proprii... El nu simțea nicio lipsă și nu a primit nimic.” – *Calea către Hristos*, pp. 30, 31 (cap. 3: *Pocăința*).

„Vameșul care a mers la templu pentru a se ruga este un bun exemplu de închinător sincer, devotat.” – *My Life Today*, p. 19.

Vineri

12 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De unde știm că acolo unde este păcat nu este dragoste?
2. Ce aduce sufletul în captivitate față de păcat?
3. Cui îi oferă Isus biruință asupra păcatului?
4. Cum ne-a eliberat Isus de vinovăția păcatului?
5. Cum ne poate elibera Duhul lui Dumnezeu din puterea păcatului?

Apel dar special pentru Eden

Dragi frați,

Am încheiat un an în care, prin harul Domnului am putut continua cu bine activitatea în Centrul de Sănătate Eden. Am avut de realizat, după cum scriam într-un apel anterior, unele lucrări absolut necesare, care condiționau din partea autorităților continuarea activității de aici. Cu resursele obținute din activitatea Centrului de Sănătate și cu sprijinul dumneavoastră, al celor care ați simțit împreună cu noi, am putut finaliza în termen ignifugarea podului ambelor clădiri, conform cerințelor Inspectoratului pentru Situații de Urgență.

S-au înlocuit de asemenea unele obiecte de mobilier învechite, s-a cumpărat veselă de porțelan pentru pacienți, o mașină profesională de spălat vase și un dulap pentru veselă. S-a renovat încă o baie a pacienților și o cameră, o altă cameră fiind în curs de renovare. S-a reparat una dintre centralele de încălzire termică. Din donații primite de la o pacientă s-au înlocuit jaluzelele din camere cu perdele și draperii.

Pe lista de lucruri de rezolvat în viitorul apropiat încă sunt sălile de jacuzzi și de sauna, pavajul curții, renovarea unor dormitoare pentru personal etc.

Ne bucurăm de un număr ridicat de pacienți în ultimii ani, condițiile de cazare s-au îmbunătățit semnificativ, iar satisfacția pacienților pentru timpul petrecut la Eden și rezultatele programelor de tratamente rămâne ridicată, fapt demonstrat de revenirea lor periodică (în fiecare serie de tratamente sunt în medie între 10-17 pacienți, alteori chiar mai mulți, care nu sunt la prima vizită în Centrul nostru de sănătate). Totuși, în condițiile în care suntem nevoiți să ținem pasul cu prevederile legislative curente, veniturile proprii nu sunt suficiente pentru investițiile mari, de întreținere și modernizare a clădirii. De aceea apelăm la generozitatea voastră, a fraților și prietenilor noștri, pentru susținerea acestei lucrări din țara noastră.

„Sanatoriile noastre sunt unul dintre cele mai de succes mijloace pentru a ajunge la toate clasele de oameni. Hristos nu se mai află în această lume în persoană, pentru a merge prin orașele noastre mari și mici și prin sate, vindecând bolnavii. El ne-a dat nouă misiunea de a duce înainte lucrarea medicală misionară pe care a început-o El, și în această lucrare noi trebuie să facem tot ce putem mai bine” (*Sfaturi pentru sănătate*, p. 212 engl.). Dacă nu puteți participa în persoană la această lucrare, dar simțiți dorința de a o susține, puteți contribui cu resursele și rugăciunile dumneavoastră la această lucrare, după cum sunteți îndemnați. Fie ca Domnul să binecuvânteze darurile și dăruitorii, și să asculte rugăciunile înălțate în favoarea acestei lucrări!

Cu salutări creștine, *Frații voștri din Eden*

Eliberare din Egipt

„Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.” (Evrei 11:27).

„Evreii se așteptau să fie eliberați din robia lor fără vreo încercare deosebită a credinței sau vreo suferință din partea lor. Mulți dintre ei erau gata să părăsească Egiptul, dar nu toți. Obiceiurile unora deveniseră atât de asemănătoare cu ale egiptenilor, încât ei preferau să rămână cu aceștia.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 196.

„Misiunea lui Moise ar fi fost mult mai ușoară dacă mulți din evrei nu ar fi devenit corupți și dacă nu ar fi fost lipsiți de dorința de a părăsi Egiptul.” – *Ibid.*, p. 202.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pp. 247-251, 273-280 (cap. 22: Moise, cap. 24: Paștele).

Duminică

14 aprilie

1. PROFEȚITĂ DE IOSIF

- a. Ce a profetit Iosif despre frații lui, atunci când a murit? Ce jurământ le-a cerut să îi facă? Geneza 50:25, 26.**

Geneza 50:25, 26: „Iosif a pus pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.” Iosif a murit în vârstă de o sută zece ani. L-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu în Egipt.”

„Ultimii doi regi care ocupaseră tronul Egiptului îi trataseră cu tiranie și cruzime pe evrei. Bătrânii Israelului făcuseră demersuri să încurajeze credința slăbindă a israeliților, făcând referire la făgăduința dată lui Avraam și la cuvintele profetice ale lui Iosif chiar dinainte de a muri, care preziceau eliberarea din Egipt.” – *Istoria mântuirii*, p. 113 (cap. 15: Manifestarea puterii lui Dumnezeu).

- b. Cum a fost împlinită această profeție? Exodul 13:18, 19.**

Exodul 13:18, 19: „Ci Dumnezeu a pus pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie, spre Marea Roșie. Copiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului. Moise a luat cu el oasele lui Iosif, căci Iosif pusese pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați cu voi oasele mele de aici.”

„La plecarea lor din Egipt, Israelii purtau cu ei o moștenire prețioasă reprezentată de oasele lui Iosif care așteptaseră atât de mult împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu și care, de-a lungul anilor întunecați ai robiei, reprezentaseră un semn al eliberării lui Israel.” – *Patriarhi și profeți*, p. 282 (cap. 25: *Exodul*).

Luni

15 aprilie

2. METODA LUI DUMNEZEU DE ELIBERARE

- a. Ce s-a întâmplat când Moise a încercat să-i elibereze pe israeliți din Egipt în propria lui putere? Exodul 2:11-15. De ce a îngăduit Dumnezeu acest lucru?**

Exodul 2:11-15: „În vremea aceea, Moise, crescând mare, a ieșit pe la frații săi și a fost martor la muncile lor grele. A văzut pe un egiptean care bătea pe un evreu, unul dintre frații lui. S-a uitat în toate părțile și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip. A ieșit și în ziua următoare și iată că doi evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: „Pentru ce lovești pe semenul tău?” Și omul acela a răspuns: „Cine te-a pus pe tine mai-mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine cum ai omorât pe egipteanul acela?” Moise s-a temut și a zis: „Nu mai încap înăuntru că faptul este cunoscut.” Faraon a aflat ce se petrecuse și căuta să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian. A șezut lângă o fântână.”

„Prin omorârea egipteanului, Moise căzuse în aceeași greșală comisă adesea de înaintașii lui, de a lua în propriile lui mâini lucrarea pe care Dumnezeu făgăduise să o realizeze. Nu era voia lui Dumnezeu să-Și elibereze poporul prin război, așa cum considera Moise, ci prin puterea Lui măreață, pentru ca slava să-I poată fi atribuită doar Lui. Totuși, chiar și acest act impulsiv a fost condus de Dumnezeu pentru împlinirea scopurilor Sale. Moise nu era pregătit pentru marea lui lucrare. El trebuia să învețe, încă, aceeași lecție de credință pe care Avraam și Iacov o învățaseră – să nu se încreadă în puterea sau înțelepciunea omenească, ci în puterea lui Dumnezeu pentru împlinirea făgăduințelor Lui.” – *Patriarhi și profeți*, p. 247 (cap. 22: *Moise*).

- b. Când Moise s-a întors în Egipt cu Aaron, i-au adunat întâi pe bătrânii lui Israel pentru a le aduce la cunoștință planul lui Dumnezeu de eliberare a lui Israel din Egipt. Care a fost reacția bătrânilor? Exodul 4:29-31.**

Exodul 4:29-31: „Moise și Aaron și-au văzut de drum și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel. Aaron a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise și Moise a făcut semnele înaintea poporului. Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferința și s-au plecat și s-au aruncat cu fața la pământ.”

- c. **După intensificarea poverilor, neîntrezărind niciun semn al eliberării, care a fost de data aceasta atitudinea copiilor lui Israel? Exodul 5:19-21; 6:9. De ce a amânat Dumnezeu eliberarea lor?**

Exodul 5:19-21: „Logofeții copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau când li se zicea: „Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi, ci în fiecare zi să faceți lucrul cuvenit unei zile.” Când au ieșit de la Faraon, au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care îi așteptau. Și le-au zis: „Să vă vadă Domnul și să judece! Voi ne-ați făcut urâți lui Faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia în mână ca să ne omoare.”

Exodul 6:9: „Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar deznădejdea și robia aspră în care se aflau i-au împiedicat să-l asculte pe Moise.”

„Evreii se așteptaseră să-și obțină eliberarea fără vreo încercare specială a credinței lor, fără vreo suferință sau greutate reală. Dar ei nu erau, încă, pregătiți pentru eliberare. Aveau doar puțină credință în Dumnezeu și nu erau doritori să îndure cu răbdare suferințele lor până când El avea să considere că e potrivit să lucreze pentru ei. Mulți erau mulțumiți să rămână în robie mai degrabă decât să întâmpine dificultățile care însoțeau mutarea lor într-o țară străină; și obiceiurile unora deveniseră atât de asemănătoare cu ale egiptenilor, încât au preferat să locuiască în Egipt. Din acest motiv, Domnul nu i-a eliberat de la prima manifestare a puterii Lui în fața lui Faraon. El a condus evenimentele într-o măsură mult mai amplă, pentru ca să demaște spiritul tiranic al regelui Egiptului și, de asemenea, să Se descopere poporului Său. Văzând dreptatea Sa, puterea și dragostea Lui, ei aveau să aleagă să părăsească Egiptul și să se predea în slujirea Lui.” – Ibid., p. 260 (cap. 23: *Plăgile asupra Egiptului*).

Marți

16 aprilie

3. UN MEMORIAL AL ELIBERĂRII

- a. **Care era semnificația din spatele ceremoniei Paștelui? Exodul 12:21-27**

Exodul 12:21-27: „Moise a chemat pe toți bătrânii lui Israel și le-a zis: „Duceți-vă de luați un miel pentru familiile voastre și înjunghiați Paște. Să luați apoi un mănunchi de isop, să-l înmuiați în sângele din strachină și să ungeți pragul de sus și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineața. Când va trece Domnul ca să lovească Egiptul și va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să vă lovească. Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi și pentru copiii voștri în veac. Când veți intra în țara pe care v-o va da Domnul, după făgăduința Lui, să țineți acest

obicei sfânt. Și când vă vor întreba copiii voștri: ‘Ce înseamnă obiceiul acesta?’ să răspundeți: ‘Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul și ne-a scăpat casele noastre.’” Poporul s-a plecat și s-a închinat până la pământ.”

„Ceremonia Paștelui a început odată cu nașterea națiunii ebraice. În ultima noapte a robiei lor în Egipt, când nu se întrevedea niciun semn al eliberării, Dumnezeu le-a poruncit să se pregătească pentru o eliberare imediată. El îl avertizase pe Faraon cu privire la plaga finală asupra egiptenilor și îi îndrumase pe evrei să-și adune familiile în locuințele lor. Având ușorii ușii stropiți cu sângele mielului junghiat, ei aveau să mănânce mielul fript cu pâine nedospită și ierburi amare. ‘Când îl veți mânca,’ a spus El, ‘să aveți mijlocul încins, încălțăminte în picioare și toiagul în mână și să-l mâncați în grabă; căci sunt Paștele Domnului.’ (Exodul 12:11). La miezul nopții, toți întâii născuți ai egiptenilor au fost uciși. Atunci regele a trimis la Israel un sol: ‘Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu; ... Duceți-vă de slujiți Domnului, cum ați zis.’ (Exodul 12:31). Evreii au ieșit din Egipt ca națiune independentă. Domnul poruncise ca Paștele să fie serbat anual. ‘Când copii voștri vă vor întreba,’ a spus El, ‘«Ce înseamnă obiceiul acesta?»’, să răspundeți: «Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt când a lovit Egiptul»’ Astfel, istoria acestei eliberări deosebite avea să fie transmisă din generație în generație.” – *Hristos lumina lumii*, pp. 76, 77 (cap. 8: *Suirea la Ierusalim*).

b. Despre ce trebuia să le amintească Paștele? Exodul 13:3, 9, 10.

Exodul 13:3, 9, 10: „Moise a zis poporului: „Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, când ați ieșit din Egipt, din casa robiei, căci cu mână puternică v-a scos Domnul de acolo. Să nu mâncați pâine dospită... Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte, între ochii tăi, pentru ca Legea Domnului să fie totdeauna în gura ta; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt. Să ții porunca aceasta la vremea hotărâtă, din an în an.”

„Eliberându-i din Egipt, Dumnezeu a căutat să le descopere puterea și harul Său, pentru ca ei să poată fi determinați să-L iubească și să se încreadă în El. El i-a adus la Marea Roșie – unde, urmăriți de egipteni, scăparea părea imposibilă – pentru a putea conștientiza neajutorarea lor completă, nevoia lor de ajutor divin; și apoi El a îndeplinit eliberarea lor. Astfel, ei au fost umpluți de dragoste și recunoștință față de Dumnezeu și de încredere în puterea Lui de a-i ajuta. El îi legase de Sine ca eliberator al lor din sclavia temporară.” – *Patriarhi și profeți*, p. 371 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

„Era planul lui Dumnezeu ca aceste manifestări de putere să fortifice credința poporului Său și ca urmașii lor să Îl venereze neclintit doar pe El, Cel care a realizat minuni atât de îndurătoare față de ei.” – *Istoria mântuirii*, p. 115 (subcap. *Israel influențat de mediul înconjurător*).

4. ISUS, PAȘTELE NOSTRU

- a. Ce L-a intrigat pe Isus când a vizitat templul la vârsta de 12 ani? Luca 2:41, 42, 46, 47. Ce a conștientizat El atunci?

Luca 2:41, 42, 46, 47: „Părinții lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la Praznicul Paștelor. Când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului... După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. Toți care-L auzeau rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.”

„Pentru prima dată, copilul Isus a privit asupra templului. El i-a văzut pe preoți îmbrăcați în alb îndeplinindu-și slujba lor solemnă. El a privit victima sângărândă pe altarul de jertfă. Alături de închinători, El Se plecase în rugăciune, în timp ce fumul tămâii se înălța înaintea lui Dumnezeu. El asistasă la ritualurile impresionante ale serviciului pascal. Zi de zi El înțelegea mai clar semnificația acestora. Fiecare act părea să fie în legătură cu propria Lui viață. Noi impulsuri se trezeau în El. Tăcut și absorbit, El părea să studieze o mare problemă. Taina misiunii Lui se deschidea înaintea Mântuitorului.” – *Hristos lumina lumii*, p. 78 (cap. 8: *Suirea la Ierusalim*).

- b. Ce legătură avea jertfa lui Isus cu Paștele? 1 Corinteni 5:7; Isaia 53:7; Ioan 1:29.

1 Corinteni 5:7: „Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.”

Isaia 53:7: „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.”

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

„Paștele indica spre trecut la eliberarea copiilor lui Israel și era, de asemenea, un prototip, indicând spre viitor la Hristos, Mielul lui Dumnezeu, ucis pentru răscumpărarea omului decăzut. Sângele stropit pe ușorii ușii prefigura sângele ispășitor al lui Hristos și, de asemenea, dependența continuă a omului păcătos de meritele acelui sânge pentru siguranță față de puterea lui Satan și pentru răscumpărarea finală. ... Paștele fusese serbat pentru a comemora eliberarea copiilor lui Israel din Egipt. El fusese atât o comemorare, cât și un prototip. Prototipul și-a găsit împlinirea în antitip când Hristos, Mielul fără pată al lui Dumnezeu, a murit pe cruce.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 201.

„Paștele era sărbătorit în a paisprezecea zi a lunii, seara, ceremoniile sale solemne, impresionante comemorând eliberarea de robia din Egipt și indicând spre viitor la jertfa care urma să elibereze din robia păcatului. Când Mântuitorul Și-a predat viața pe Calvar, semnificația Paștelui a încetat și a fost instituită ceremonia Cinei Domnului ca memorial al aceluiasi eveniment pentru care Paștele fusese un prototip.” – *Patriarhi și profeți*, p. 539 (cap. 52: *Sărbătorile anuale*).

„Moise a fost un prototip al lui Hristos care avea să vină să zdrobească domnia păcatului asupra familiei omenești și să-i elibereze pe cei care erau captivi puterii lui.” – *The Signs of the Times*, 6 noiembrie 1884.

Joi

18 aprilie

5. SEMNUL ELIBERĂRII NOASTRE ÎN PREZENT

a. Sabatul era un semn pentru copiii lui Israel. Ce reprezenta el? Deuteronom 5:15.

Deuteronom 5:15: „Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul Dumnezeuul tău te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins, de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să ții ziua de odihnă.”

b. Cum este Sabatul, de asemenea, un semn al eliberării din păcat? Exodul 31:13; Ezechiel 20:12.

Exodul 31:13: „„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: ‘Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.”

Ezechiel 20:12: „Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

„Așa cum Sabatul a fost semnul care l-a distins pe Israel când a ieșit din Egipt pentru a intra în Canaanul pământesc, la fel este el un semn care distinge în prezent poporul lui Dumnezeu când acesta iese din lume pentru a intra în odihna cerului. Sabatul este un semn al unei relații existente între Dumnezeu și poporul Său, un semn că ei onorează legea Lui. Acesta face distincție între supușii Lui loiali și călcătorii legii...

Sabatul dat lumii ca semn al lui Dumnezeu în calitate de Creator este, de asemenea, semnul Lui în calitate de Sfințitor. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care recrează sufletul după chipul Lui. Pentru cei care păstrează cu sfințenie ziua Sabatului, aceasta este un semn al sfințirii. Sfințirea adevărată este armonie cu Dumnezeu, identitate cu El în caracter. Ea este primită prin ascultare față de principiile care sunt transcrierea caracterului Său.

Și Sabatul este semnul ascultării. Cel care ascultă din inimă de porunca a patra va asculta de întreaga Lege. El este sfințit prin ascultare.” – *Mărturii*, vol. 6, pp. 349, 350 (cap. *Respectarea Sabatului*).

Vineri

19 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSOANLĂ

1. Ce speranță a dat Iosif israeliților cu privire la eliberarea lor din Egipt?
2. Cum a arătat Moise lipsă de credință în planul de eliberare al lui Dumnezeu pentru Israel? Cum s-ar putea să ne comportăm noi în mod asemănător?
3. De ce sărbătoarea de comemorare a eliberării din Egipt a fost numită Paște?
4. Pentru ce eveniment viitor reprezenta Paștele un prototip? Ce eliberare avea să fie câștigată?
5. Pentru ce este Sabatul un semn al eliberării? În ce mod?

Eliberare de educația Egiptului

„Nu învățați calea păgânilor.” (Ieremia 10:2, engl.)

„Implor părinții să-și situeze copiii acolo unde nu vor fi amăgiți de o educație falsă. Singura lor siguranță constă în a învăța despre Hristos. El este marele centru de Lumină a lumii. Toate celelalte lumini, toată cealaltă înțelepciune, sunt nebunie.” – *The Review and Herald*, 17 august 1897.

Recomandare pentru studiu: *Educația*, pp. 45-50 (cap. Școlile profeților).

Căminul adventist, pp. 181-190 (cap. 28: Prima școală a copilului; cap. 29: O lucrare care nu poate fi transferată).

Duminică

21 aprilie

1. INFERIORITATEA ÎNȚELEPCIUNII EGIPTULUI

a. Cum era înțelepciunea lui Solomon comparativ cu înțelepciunea Egiptului? 1 Regi 4:30.

1 Regi 4:30: „Înțelepciunea lui Solomon întrecea înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și toată înțelepciunea egiptenilor.”

„Există o educație care este în esență lumească. Scopul acesteia este succesul în lume, satisfacerea ambiției egoiste. Pentru a-și însuși această educație, mulți studenți consumă timp și bani, împovărându-și mințile prin cunoștință inutilă. Lumea îi consideră învățați; dar Dumnezeu nu este în gândurile lor.” – *Sfaturi pentru părinți, profesori și studenți*, p. 64 (cap. 9: Învățători și învățătura).

b. Conform lui Solomon, care este baza înțelepciunii adevărate? Proverbe 9:10; 8:13; 15:33.

Proverbe 9:10: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul și știința sfinților este priceperea.”

Proverbe 8:13: „Frica de Domnul este urârea răului; trufia și mândria, purtarea rea și gura mincinoasă – iată ce urăsc eu.”

Proverbe 15:33: „Frica de Domnul este școala înțelepciunii și smerenia merge înaintea slavei.”

„Marea lucrare a vieții este zidirea caracterului, și cunoașterea lui Dumnezeu este temelia oricărei educații adevărate.” – *Patriarhi și profeți*, p. 596 (cap. 58: *Școlile profeților*).

„Cunoașterea experimentală a evlaviei adevărate, care se găsește în consacrare și slujire, oferă cea mai înaltă cultivare a trupului, minții și sufletului. Această consacrare a tuturor puterilor noastre lui Dumnezeu previne înălțarea de sine. Primirea puterii divine onorează aspirația noastră sinceră după înțelepciunea care ne face în stare să ne folosim cele mai înalte capacități într-un mod care Îl va onora pe Dumnezeu și îi va binecuvânta pe semenii noștri.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 63 (cap. *Voia lui Dumnezeu cu privire la noi*).

Luni

22 aprilie

2. MOISE PĂRĂSEȘTE EGIPTUL

- a. Cât de vastă a fost instruirea lui Moise, luând în calcul faptul că Egiptul era cea mai civilizată națiune din timpul său? Fapte 7:22.**

Fapte 7:22: „Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.”

„În școlile Egiptului, Moise a primit cea mai înaltă instruire civilă și militară. Fiind înzestrat cu numeroase trăsături atrăgătoare, nobil în înfățișare și statură, având o minte cultivată, maniere princiare și reputație de lider militar, el a devenit mândria națiunii. Regele Egiptului era, de asemenea, membru al preoției; iar Moise, deși refuzând să participe la închinarea păgână, a fost inițiat în toate tainele religiei egiptene.” – *Educația*, p. 62 (cap. *Moise, puternic prin credință*).

- b. Când s-a confruntat cu alegerea între onoare lumească și slujirea lui Dumnezeu, ce a ales Moise? De ce? Evrei 11:24-27.**

Evrei 11:24-27: „Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire. Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.”

- c. Ce a fost necesar pentru ca Moise să se dezvețe de aspectele negative ale educației egiptene? Exodul 3:1 (prima parte).**

Exod: 3:1 p.p.: „Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului.”

„În pustiul Madianului, Moise a petrecut patruzeci de ani ca păstor. Aparent izolat definitiv de misiunea vieții lui, el primea disciplina esențială pentru împlinirea acesteia. Înțelepciunea de a conduce o mulțime ignorantă și nedisciplinată trebuia să fie câștigată prin stăpânire de sine...

Influențele care îl înconjuraseră în Egipt, afecțiunea mamei lui adoptive, poziția lui ca nepot al regelui, luxul și viciul care ispiteau în zece mii de forme, rafinamentul, ingeniozitatea și misticismul unei religii false făcuseră o impresie asupra minții și caracterului său. În simplitatea aspră a pustiei, toate acestea au dispărut.” – *Educația*, pp. 62, 63 (cap. *Moise, puternic prin credință*).

„Asemenea lui Moise, mulți au nevoie să se dezvețe de foarte multe lucruri pentru a învăța tocmai lecțiile de care au nevoie. Pentru el a fost necesar să se auto-instruiască prin cea mai severă disciplină mentală și morală și Dumnezeu a lucrat cu el înainte ca el să fie potrivit să-i instruiască pe alții în ce privește mintea și inima.” – *This Day with God*, p. 321.

„Nu educația primită în Egipt a fost cea care l-a făcut pe Moise capabil să triumfe asupra vrăjmașilor, ci o credință rezistentă, neșovăitoare, care nu a eșuat în cele mai provocatoare circumstanțe.” – *The Signs of the Times*, 12 iulie 1905.

Marți

23 aprilie

3. ELIBERARE DE EDUCAȚIA EGIPTULUI

a. Ce sfat trebuie să ascultăm când ne educăm copiii? Ieremia 10:2; Proverbe 19:27.

Ieremia 10:2: „Așa vorbește Domnul: „Nu vă luați după felul de viață al neamurilor și nu vă temeți de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele.”

Proverbe 19:27: „Încetează, fiule, să mai ascuți învățăătura, dacă ea te depărtează de învățăturile înțelepte.”

„Îndepărtându-se de Cuvântul lui Dumnezeu pentru a se hrăni cu scrierile neinspirate ale oamenilor, mintea se pipernicește și se degenerază. Ea nu este adusă în contact cu principiile profunde, extinse ale adevărului veșnic. Mintea se adaptează înțelegerii lucrurilor cu care este familiarizată și această devoțiune față de lucrurile finite este slăbită, puterea ei este redusă și, după un timp îndelungat, devine incapabilă să se dezvolte.

Acestea toate reprezintă educația falsă. Lucrarea fiecărui profesor trebuie să fie de a consolida mintea tinerilor pe marile adevăruri ale Cuvântului Inspirației. Aceasta este educația esențială pentru această viață și pentru viața viitoare.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 41, 42 (cap. *Sămănătorul și sămânța*).

b. Care este scopul lui Dumnezeu pentru noi, exact la fel cum a fost pentru Israelul din vechime? Deuteronom 14:2. În schimb, ce dorim noi la fel ca israeliții? 1 Samuel 8:5.

Deuteronom 14:2: „Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeuul tău, și Domnul Dumnezeuul tău te-a ales ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.”

1 Samuel 8:5: „Ei au zis: „Iată că tu ești bătrân și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.”

„Disciplina și instruirea pe care Dumnezeu le-a planificat pentru Israel aveau să-i determine să fie diferiți de popoarele altor națiuni în toate aspectele vieții. Această particularitate, care ar fi trebuit să fie considerată un privilegiu și o binecuvântare specială, nu a fost binevenită pentru ei. Ei au căutat să schimbe simplitatea și auto-controlul, esențiale pentru cea mai înaltă dezvoltare, cu pompa și îngăduirea de sine a popoarelor păgâne. A fi ‘ca toate neamurile’ (1 Samuel 8:5) era ambiția lor. Planul lui Dumnezeu cu privire la educație a fost ignorat, autoritatea Lui a fost negată.” – *Educația*, pp. 49, 50 (cap. Școlile profeților).

c. Împotriva cărui pericol trebuie să ne păzim? Ioan 12:43. Poate Hristos să locuiască într-o inimă împărțită? Matei 6:24.

Ioan 12:43: „Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.”

Matei 6:24: „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”

„Nu este planul [lui Dumnezeu] ca acei ale căror servicii au fost plătite de El, să fie instruiți în a-i sluji lui mamona, instruiți în a primi lauda omenească, slava omenească sau a fi de folos lumii.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, p. 470 (cap. Biblia în școlile noastre).

„Nu putem fi pe jumătate ai Domnului și pe jumătate ai lumii. Nu suntem copiii lui Dumnezeu dacă nu suntem așa în totalitate.” – *Calea către Hristos*, p. 44 (cap. 5: Consacrarea).

Miercuri

24 aprilie

4. O NOUĂ INSTRUIRE NECESARĂ

a. De ce este necesar să fim reeducați de Dumnezeu? Judecători 17:6; Isaia 53:6. De ce a fost nevoie ca părinții din mijlocul israeliților să fie reeducați după ce au părăsit Egiptul? Suntem în prezent diferiți față de ei în vreun fel?

Judecători 17:6: „În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea.”

Isaia 53:6: „Noi răătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.”

„Când au fost scoși din Egipt, printre israeliți erau doar puțini pregătiți să fie lucrători cu El în instruirea copiilor. Părinții înșiși aveau nevoie de instruire și disciplină. Victime ale unei sclavii de o viață, ei erau ignoranți, neinstruiți și degradați. Ei aveau doar puțină cunoștință despre Dumnezeu și puțină credință în El. Erau confuzi din cauza învățăturii false și corupți din cauza legăturii lor îndelungate cu păgânismul.” – *Educația*, p. 34 (cap. *Educația poporului Israel*).

„Părinții vor avea nevoie de răbdare și tărie morală pentru ca în temere de Dumnezeu să se poată dezvăța de obiceiurile lumii.” – *The Review and Herald*, 13 noiembrie 1894.

b. Ce s-a întâmplat cu israeliții care nu au acceptat instruirea pe care Dumnezeu a dorit să le-o dea? 1 Corinteni 10:5, 6. Spre ce păcate au fost ei cel mai înclinați din cauza educației lor din Egipt?

1 Corinteni 10:5, 6: „Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.”

„Domnul nu Și-a abandonat poporul în pribegia lor prin pustiu, ci mulți dintre ei L-au abandonat pe Domnul. Educația pe care o primiseră în Egipt i-a determinat să fie susceptibili la ispită, idolatrie și imoralitate și din cauză că au desconsiderat poruncile Domnului, aproape toți adulții care au părăsit Egiptul au sfârșit în pustie; dar copiilor acestora li s-a permis să intre în Canaan.” *The Review and Herald*, 17 decembrie 1895.

c. Ce trebuie să reținem când căutăm să ne educăm copiii și tinerii? 1 Ioan 2:15-17; Romani 12:2.

1 Ioan 2:15-17: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”

Romani 12:2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

„Marea lecție care trebuie oferită tineretului este că, în calitate de închinători la Dumnezeu, ei trebuie să prețuiască principiile Bibliei și să pună lumea pe plan secundar. Dumnezeu dorește ca toți să fie instruiți cu privire la cum pot realiza lucrările lui Hristos și cum pot intra prin porți în cetatea cerească. Nu trebuie să lăsăm lumea să ne convertească; trebuie să ne străduim cât de mult putem să convertim lumea.” – *Ibid.*, 17 august 1897.

5. URMÂND PLANUL LUI DUMNEZEU

- a. **Cum a fost exemplificat planul original al lui Dumnezeu pentru educație în viața lui Avraam? Care a fost rezultatul urmărit prin această educație? Geneza 18:19.**

Geneza 18:19: „Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească fața de Avraam ce i-a făgăduit.”

„În planul divin al educației adaptat stării omenești după cădere, Hristos este reprezentantul Tatălui, realizând legătura între Dumnezeu și om; El este marele învățător al omenirii. Și El a rânduit că bărbații și femeile trebuie să fie reprezentanții Lui. Familia era școala și părinții erau profesorii.

Educația centrată în familie a fost cea care predomina în timpul patriarhilor. Pentru școlile astfel stabilite, Dumnezeu oferea cele mai favorabile condiții pentru dezvoltarea caracterului... Bărbații care păstrau cu strictețe principiile de viață ale lui Dumnezeu, locuiau între câmpuri și dealuri. Ei erau agricultori și îngrijitori de turme și cirezi.” – *Căminul adventist*, p. 181 (cap. 28: *Prima școală a copilului*).

- b. **De ce este comuniunea cu Dumnezeu o parte esențială în educație? Iov 22:21.**

Iov 22:21: „Împrieteneste-te dar cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire.”

„Când mintea omului este adusă în comuniune cu mintea lui Dumnezeu, mărginitul cu Infinitul, efectul asupra corpului, a minții și a sufletului este inestimabil. Într-o astfel de comuniune se găsește cea mai înaltă educație. Aceasta este metoda proprie a lui Dumnezeu pentru dezvoltare.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p.126 (cap. 13: *Zile de pregătire*).

Vineri

26 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În loc de a ne satisface ambiția egoistă, ce ne determină adevărata educație să facem?
2. Cum putem să părăsim astăzi Egiptul? De ce trebuie să facem aceasta?
3. În ce moduri imităm lumea prin felul în care ne educăm copiii?
4. De ce au nevoie mulți din părinții de azi să fie instruiți în metodele lui Dumnezeu de educare? Cu privire la ce aspect trebuie să fie dezvățați?
5. Unde au fost primele școli și cum putem să revenim la planul lui Dumnezeu pentru educație în prezent?

Sabat, 4 mai 2019

Darul Sabatului Întâi pentru construirea bisericii Bhutan

Bhutan, oficial cunoscut ca Regatul Bhutan, se află în Himalaya de est, în Asia de Sud, învecinându-se cu China în partea de nord și cu India în rest. Bhutan are o populație de aproximativ 750.000 și o suprafață de 38.394 km². Capitala lui este Thimphu. În 2008, Bhutan a trecut de la o monarhie absolută la o monarhie constituțională.

Bhutan este o țară budistă, cu aproximativ 81% din populație aparținând sectei Vajrayana a budismului. Majoritatea procentului rămas este reprezentată de hinduși. Creștinii reprezintă un grup minor nesemnificativ în această țară, majoritatea lor fiind catolici. Evanghelizarea nu se poate face deschis. Cu toate acestea, s-a realizat o lucrare dificilă, aplicându-se diverse moduri restrânse de evanghelizare.

Cu câțiva ani în urmă, o familie care vizita India de Nord a auzit din întâmplare despre solia Reformei. Ei s-au instruit în solie pentru un timp, și după întoarcerea în Bhutan au început să se închine adevăratului Dumnezeu iubitor și viu. Familia a răspândit vestea bună altora din Bhutan. Aceasta a stârnit un interes puternic în rândul câtorva din aceste suflete.

Nevoia actuală este de a avea un loc de închinare. Trebuie să achiziționăm întâi o bucată de teren, apoi să construim o biserică pentru Domnul. Pentru a realiza această misiune, frații s-au străduit să strângă fondurile necesare din rândul lor. O parte din fondurile necesare au fost aduse în tezaurul Împăratului ceresc, dar avem încă nevoie de o mare parte din necesar. Apelăm acum la familia bisericii noastre din întreaga lume să ne ajute în acest proiect nobil.

„Membrii bisericii noastre trebuie să manifeste un interes profund în misiunile locale și în cele din străinătate. Mari binecuvântări vor veni peste cei care fac eforturi prin sacrificiu de sine pentru a sădi standardul adevărului într-un teritoriu nou. Banii investiți în această lucrare se vor întoarce din abundență. Noii convertiți, bucurându-se în lumina primită din Cuvânt, vor oferi, la rândul lor, mijloace pentru a duce altora lumina adevărului.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 49.

Ne rugăm ca Domnul să vă poată atinge inima să oferiți generos pentru acest proiect, așa încât lucrarea Domnului de aici din Bhutan să poată înainta și a doua venire a Domnului și Mântuitorului nostru să fie grăbită. Amin.

Frații și surorile voastre din Bhutan

Eliberare de la moarte

„Unde îți este boldul, moarte? Unde îți este biruința, mormântule?” (1 Corinteni 15:55, engl.).

„Cei aleși ai lui Dumnezeu pot cădea la postul datoriei lor, dar ei doar adorm pentru a se odihni până când Isus îi trezește ca ei să împartă cu El o greutate veșnică de slavă.” – *The Upward Look*, p. 272.

Recomandare pentru studiu: *Spiritul profeției*, vol. 4, pp. 351-369; *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pp. 229, 230 (10 august).

Duminică

28 aprilie

1. COMPONENTELE VIEȚII

- a. **Descrieți procesul prin care Dumnezeu a dat viață omului. Geneza 2:7; 1 Corinteni 15:45 (prima parte).**

Geneza 2:7: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.”

1 Corinteni 15:45 (prima parte): „De aceea este scris: „Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu.”

„Când Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, înfățișarea omului era desăvârșită în tot ansamblul ei, dar nu avea viață. Apoi, un Dumnezeu personal, existent prin Sine, a suflat suflare de viață și omul a devenit o ființă vie, inteligentă. Toate părțile organismului omenesc au fost puse în acțiune... Omul a devenit un suflet viu.” – *Divina vindecare*, p. 415 (subcap. Crearea pământului).

- b. **Când omul moare, cum lucrează în sens invers acest proces? Psalmii 146:4; 104:29.**

Psalmii 146:4: „Suflarea lor trece, se întorc în pământ și în aceeași zi le pier și planurile lor.”

Psalmii 104:29: „Îți ascunzi Tu Fața, ele tremură; le iei Tu suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor.”

„Viața fizică este ceva ce primește fiecare, individual. Ea nu este veșnică sau nemuritoare; pentru că Dumnezeu, Dătătorul vieții, o ia înapoi. Omul nu are control asupra vieții lui.” – *Maranatha*, p. 309 (28 octombrie).

2. CE ESTE MOARTEA?

a. Care este starea omului la moarte? **Eclesiastul 9:5, 6; Psalmii 6:5.**

Eclesiastul 9:5, 6: „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor de mult au și pierit și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.”

Psalmii 6:5: „Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine și cine Te va lăuda în Locuința morților?”

„Dacă decedatul se bucură deja de fericirea cerului sau se zvârcolește în flăcările iadului, pentru ce ar fi nevoie de o judecată viitoare? Învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la aceste puncte importante nu sunt nici obscure, nici contradictorii; ele pot fi înțelese de minți obișnuite. Dar ce minte imparțială poate observa înțelepciune sau dreptate în teoria actuală? Vor primi cei neprihăniți, după investigarea cazurilor lor la judecată, aprobarea: 'Bine rob bun și credincios... intră în bucuria stăpânului tău, când ei locuiau, de fapt, de mult timp în prezența Lui? Sunt cei răi convocați din locul de tortură pentru a primi sentința Judecătorului întregului pământ: 'Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic'? (Matei 35:21, 41). O, ce ridiculare solemnă! Rușinoasă discreditare a înțelepciunii și dreptății lui Dumnezeu!” – *Marea luptă*, p. 549 (cap. 33: *Prima mare amăgire*).

„O înțelegere corectă a ceea ce spune Scriptura despre starea celor morți este esențială pentru acest timp. Cuvântul lui Dumnezeu declară că morții nu știu nimic, ura și dragostea lor au pierit.” – *Evangelizarea*, p. 249 (cap. *Predicarea despre nemurire*).

b. Ce se întâmplă cu trupul nostru când murim? **Eclesiastul 3:20; Geneza 3:19.**

Eclesiastul 3:20: „Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână.”

Geneza 3:19: „În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”

„Dumnezeu a declarat că drept pedeapsă pentru păcatul [lui Adam], omul urma să se întoarcă în țărâna din care fusese luat: „Țărână ești și în țărână te vei întoarce. [Geneza 3:19].” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 352.

c. Cu ce este comparată moartea? Ioan 11:11-14.

Ioan 11:11-14: „După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme, dar Mă duc să-l trezesc din somn.” Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.” Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna câpătată prin somn. Atunci, Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.”

„Pentru credincios, moartea este o problemă minoră. Hristos vorbește despre ea ca și când ar fi o clipă. `Dacă păzește cineva Cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.` Pentru creștin, moartea este doar un somn, o clipă de tăcere și întuneric. Viața este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și `când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.` (Ioan 8:51, 52; Coloseni 3:4).” – Hristos, *Lumina lumii*, p. 787 (cap. 81: „A înviat Domnul”).

Marți

30 aprilie

3. LOCUINȚA MORTILOR

- a. Cum este descrisă moartea, în ceea ce privește permanența ei? Iov 7:9, 10; Psalmii 146:4. Luând în considerare aceste gânduri, ce ar trebui să ne determine aceasta să facem? Psalmii 90:12.

Iov 7:9, 10: „Cum se risipește norul și trece, așa nu se va mai ridica cel ce se coboară în Locuința morților! Nu se va mai întoarce în casa lui și nu-și va mai cunoaște locul în care locuia.”

Psalmii 146:4: „Suflarea lor trece, se întorc în pământ și în aceeași zi le pier și planurile lor.”

Psalmii 90:12: „Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să câpătăm o inimă înțeleaptă!”

„Este un lucru solemn a muri, dar este un lucru mult mai solemn a trăi. Ne vom întâlni din nou cu fiecare gând, cuvânt și faptă din viața noastră. Ceea ce facem din noi în timpul de probă, aceea va rămâne pentru toată veșnicia. Moartea aduce degradarea trupului, dar nu face nicio schimbare a caracterului. Venirea lui Hristos nu ne schimbă caracterele; ea doar le consolidează pentru a nu mai fi schimbate niciodată...

Fac apel la membrii bisericii de a fi creștini, de a fi asemenea lui Hristos. Isus a fost un lucrător nu pentru Sine, ci pentru alții... Dacă sunteți creștini, voi veți imita exemplul Său.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 169 (12 iunie).

„Considerați orice datorie, chiar și pe cele umile, ca fiind sfinte pentru că sunt parte din serviciul lui Dumnezeu. Nu permiteți ca vreun lucru să vă facă neglijenți față de Dumnezeu. Aduceți-L pe Hristos în tot ceea ce faceți. Atunci viețile voastre vor fi umplute cu strălucire și mulțumire.” – *În locurile cerești*, p. 226.

„Fiecare clipă este încărcată de consecințe veșnice. Trebuie să fim oameni ai momentului, gata de a sluji nevoilor momentului. Oportunitatea care ne aparține acum de a transmite unui suflet cuvântul vieții, poate să nu ne mai fie oferită vreodată. Dumnezeu îi poate spune respectivului: ‘În noaptea aceasta îți se va cere sufletul’ și prin neglijarea noastră el poate să nu fie pregătit. (Luca 12:20). – *Credința prin care trăiesc*, p. 158 (1 iunie).

b. Unde se duc toți oamenii când mor? Fapte 2:29, 34, 35; Psalmii 89:48; Eclesiastul 9:10.

Fapte 2:29, 34, 35: „Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat, și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi... (34, 35) Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: ‘Domnul a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.»’

Psalmii 89:48: „Este vreun om care să poată trăi și să nu vadă moartea, care să poată să-și scape sufletul din Locuința morților?”

Eclesiastul 9:10: „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în Locuința morților în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!”

„Nicăieri în Sfintele Scripturi nu se găsește afirmația că la moarte neprihăniții merg la răsplata lor sau cei răi la pedeapsă. Patriarhii și profeții nu au lăsat o astfel de asigurare. Hristos și apostolii nu au sugerat nicio idee de acest fel. Biblia învață explicit că morții nu merg în cer imediat. Ei sunt reprezentați ca dormind până la înviere. (1 Tesaloniceni 4:14; Iov 14:10-12). Chiar în ziua în care se rupe funia de argint și se sparge vasul de aur (Eclesiastul 12:6), gândurile omului pier. Cei care coboară în mormânt sunt în liniște. Ei nu mai știu nimic despre ceea ce se petrece sub soare. (Iov 14:21). Binecuvântată odihnă pentru neprihăniții împovărați!” – *Marea luptă*, pp. 549, 550 (cap. 33: *Prima mare amăgire*).

Miercuri

1 mai

4. ELIBERARE DE LA MOARTE

a. Ce este boldul morții? 1 Corinteni 15:56.

1 Corinteni 15:56: „Boldul morții este păcatul și puterea păcatului este Legea.”

„Să avem spiritul lui Hristos. El a părăsit tronul Său împărătesc, a îmbrăcat divinitatea cu umanitatea și a venit pe acest pământ distrus și vestejit de blestem, pentru a-l înfrunta pe adversarul omului și a ne elibera din robia păcatului și a morții.” – *The Review and Herald*, 16 iulie 1889.

b. Ce putem spune când vedem triumful lui Hristos? 1 Corinteni 15:55, 57. Cum ne eliberează El de la moarte? Versetul 3; 1 Timotei 2:5, 6.

1 Corinteni 15:55, 57: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” (57) Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”

1 Corinteni 15:3: „V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi.”

1 Timotei 2:5, 6: „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărat la vremea cuvenită.”

„Prin viața Lui, Hristos a răscumpărat fiecare ființă umană. El a murit de o moarte crudă pentru a salva de la moarte veșnică ființele umane. El Și-a dat viața Lui fără păcat pentru a obține pentru păcătos o viață care echivalează cu viața lui Dumnezeu. Prin moartea Lui, El a asigurat o cale prin care omul să se poată despărți de Satan, să se poată întoarce la supunere față de Dumnezeu și, prin credință în Răscumpărătorul, să poată obține iertare...

Cel care are toată puterea în cer și pe pământ, va recondiționa fiecare suflet care se pocăiește și care crede... El are un interes profund pentru fiecare suflet și a plătit prețul cu propria Lui viață, pentru ca niciunul să nu fie pierdut pentru totdeauna.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 230 (11 august).

c. Ce distruge Hristos prin moartea Lui? Evrei 2:14.

Evrei 2:14: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”

„Prin ultimul strigăt al Mântuitorului: ‘S-a sfârșit,’ a fost prevestită moartea lui Satan. Marea luptă care fusese atât de mult în derulare s-a decis atunci, iar eradicarea finală a răului a devenit o certitudine. Fiul lui Dumnezeu a trecut prin porțile mormântului pentru ca ‘prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.’ (Evrei 2:14). Dorința lui Lucifer de înălțare de sine l-a condus să spună: ‘Îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu... voi fi ca Cel Prea Înalt.’ Dumnezeu declară: ‘Te prefac în cenușă pe pământ ... și nu vei mai fi niciodată.’ (Isaia 14:13, 14; Ezechiel 28:18, 19).” – *Marea luptă*, p. 503, 504 (cap. 29: Originea răului).

5. ELIBERARE DE FRICA MORȚII

a. Ce teamă îi încătușează pe mulți în prezent? Ce dorește Hristos să facă pentru noi prin moartea Lui? Evrei 2:15.

Evrei 2:15: „și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor.”

„În orice moment de durere, Hristos S-a îndreptat spre Tatăl Lui. El 'S-a împotrivit până la sânge' în momentul când teama de eșec moral era la fel ca frica de moarte. Când a îngenunchat în Ghetsimani, în agonia sufletului Său, stropi de sânge au căzut din porii Lui și au umezit iarba de pe pământ. El S-a rugat cu strigăte puternice și cu lacrimi și a fost ascultat cu privire la teama Lui. Dumnezeu L-a întărit și El îi va întări pe toți cei care se umilesc și se predau suflet, trup și spirit în mâinile Dumnezeului care Își păstrează legământul.” – *Solii alese*, vol. 3, p. 70 (cap. *Putea Hristos să cedeze ispitei?*).

b. Cu privire la ce nu trebuie să ne temem? De ce? Matei 10:28-31; 1 Ioan 4:4.

Matei 10:28-31: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă. Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.”

1 Ioan 4:4: „Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”

„Dumnezeu S-a îngrijit întotdeauna de poporul Său. ... Hristos Și-a învățat ucenicii că măsura de atenție divină oferită oricărui obiect este proporțională cu rangul hotărât acestuia de Dumnezeu la creațiune. El le-a îndreptat atenția la păsările cerului. Nicio vrăbie, a spus El, nu cade la pământ fără știrea Tatălui nostru ceresc. Și dacă micuța pasăre este în grija Lui, cu siguranță sufletele celor pentru care a murit Hristos sunt prețioase în ochii Săi. Valoarea omului, estimația pe care Dumnezeu o are cu privire la el, este revelată în crucea de la Calvar.” – *My Life Today*, p. 292.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Descrieți procesul prin care omul a devenit un suflet viu.
2. Ce este moartea pentru un creștin?
3. În ce mod afectează moartea, caracterul?
4. Cum a triumfat Hristos asupra morții?
5. Cum a experimentat Hristos frica de moarte și cum a obținut El biruința?

Eliberare prin înviere

„Isus i-a zis: `Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?’” (Ioan 11:25, 26).

„Isus Hristos a triumfat asupra morții și sfărâmat lanțurile mormântului și toți cei care dorm în mormânt vor avea aceeași biruință; ei vor ieși din mormintele lor în același mod în care a ieșit Biruitorul.”
— *Solii alese*, vol. 2, p. 153 (cap. *Dimineța învierii, plină de slavă*).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pp. 779-787

(cap. 81: „A înviat Domnul”).

Duminică

5 mai

1. O SPERANȚĂ BINECUVÂNTATĂ

a. Ce asigurare a avut Iov cu privire la o viață viitoare? Iov 19:25-27; 14:14.

Iov 19:25-27: „Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.”

Iov 14:14: „Dacă omul, odată mort, ar putea să mai învieze, aș mai trage nădejde în tot timpul suferințelor mele, până mi se va schimba starea în care mă găsesc.”

„În noaptea suferinței lui, patriarhul Iov a exclamat cu o încredere neclintită: `Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ... în carnea mea voi vedea pe Dumnezeu, pe care Îl voi vedea pentru mine personal și ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.’” — *Maranatha*, p. 13 (5 ianuarie).

b. Ce făgăduințe avem despre înviere? Osea 13:14; 2 Timotei 4:7, 8.

Osea 13:14: „Îi voi răscumpăra din mâna Locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte. Moarte, unde îți este ciurma? Locuință a morților, unde îți este nimicirea? Căința este ascunsă de privirile Mele!”

2 Timotei 4:7, 8: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.”

„S-a răspuns la întrebarea: ‘Dacă moare cineva, va avea el viață din nou?’. Purțând vinovăția păcatului, coborând în mormânt, Hristos a luminat mormântul pentru toți cei care mor în credință. Dumnezeu în formă umană a adus viață și nemurirea la lumină prin Evanghelie. Murind, Hristos a asigurat viață veșnică tuturor celor care cred în El. Prin moarte, El l-a condamnat pe autorul păcatului și al necredinței la pedeapsa păcatului – moartea veșnică.” – *Mărturii*, vol. 6, pp. 230, 231 (cap. *Lucrarea medicilor pentru suflete*).

Luni

6 mai

2. O SCHIMBARE UIMITOARE

a. Ce se întâmplă cu trupul după moarte? Ioan 11:39.

Ioan 11:39: „*Dați piatra la o parte*”, a zis Isus. Marta, sora mortului, l-a zis: „*Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.*”

„Lazăr fusese așezat într-un mormânt în stâncă și o piatră masivă fusese pusă la intrare. ‘Dați piatra la o parte,’ a spus Hristos. Crezând că dorește doar să se uite la cel decedat, Marta a obiectat, spunând că trupul fusese îngropat de patru zile și degradarea își începuse deja procesul.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 534 (cap. 58: „*Lazăre, vino afară!*”).

„În mormântul din stâncă zăcea trupul lui Lazăr, rece și tăcut în moarte.” – *The Youth’s Instructor*, 4 mai 1899.

b. Ce schimbare are loc la înviere? 1 Corinteni 15:51-54.

1 Corinteni 15:51-54: „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: ‘Moartea a fost înghițită de biruință.’*”

„Neprihăniții în viață sunt schimbați într-o clipă, într-o clipeală din ochi.’ La glasul lui Dumnezeu ei sunt glorificați; acum ei sunt făcuți nemuritori și sunt luați împreună cu sfinții să-L întâmpine pe Domnul lor în văzduh. Îngerii îi adună pe aleșii Lui din cele patru vânturi de la o margine a cerurilor până la cealaltă.” – *Marea luptă*, p. 645 (cap. 40: *Poporul lui Dumnezeu salvat*).

„Cei dragi ai noștri sunt smulși de la noi prin moarte. Noi le închidem ochii, îi pregătim pentru mormânt și îi depunem în afara privirii noastre. Dar speranța ne ridică moralul. Nu suntem despărțiți pentru totdeauna, ci

îi vom întâlni pe cei dragi care au adormit în Isus. Ei vor reveni din ținutul vrăjmașului. Dătătorul vieții vine. Miriade de îngeri sfinți Îl escortează în călătoria Lui. El rupe lanțurile morții, sfărâmă legăturile mormântului, captivii valoroși se ridică în sănătate și frumusețe nemuritoare.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 185 (28 iunie).

„Identitatea ne este păstrată la înviere, deși nu în aceleași particule ale materiei sau în aceeași substanță corporală în care a mers în mormânt. Lucrările minunate ale lui Dumnezeu sunt o taină pentru om. Spiritul, caracterul omului, se întoarce la Dumnezeu, acolo unde este păstrat. La înviere, fiecare om va avea caracterul lui. La timpul potrivit, Dumnezeu va chema afară pe cei morți, oferind din nou suflare de viață și poruncind oaselor uscate să aibă viață. Aceași formă se va ridica, dar fără boală sau vreun defect. Ea trăiește din nou, purtând trăsăturile individuale ale caracterului, așa încât prietenii se vor recunoaște reciproc.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 6, p. 1093 (1 Corinteni 15).

Marți

7 mai

3. AȘTEPTÂND BINECUVÂNTATA SPERANȚĂ

a. Ce eveniment este legat de înviere? Ioan 14:1-3.

Ioan 14:1-3: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

„Așteptăm de mult întoarcerea Mântuitorului nostru. Cu toate acestea, fângăduința este sigură. Curând vom fi în căminul fângăduit.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 254 (subcap. *Spre casă*).

„Scopul plecării lui Hristos era opusul lucrului de care se temeau ucenicii. Acesta nu semnifica o despărțire finală. El Se ducea să le pregătească un loc, pentru ca să poată veni din nou și să-i primească la El. În timp ce El le construia locuințe, ei aveau de clădit caractere după asemănarea divină.” – *Hristos lumina lumii*, p. 663 (cap. 73: „Să nu vi se tulbure inima”).

b. Ce încurajare avem cu privire la cei care au murit? Ce asigurare avem că învierea va avea loc? 1 Tesaloniceni 4:13-17.

1 Tesaloniceni 4:13-17: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului:

noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

„Dătătorul vieții Își va chema la prima înviere moștenirea răscumpărată și până la acel timp triumfător, când ultima trâmbiță va suna și armata vastă va ajunge la biruință veșnică, fiecare sfânt care doarme va fi păstrat în siguranță și va fi ocrotit ca o bijuterie prețioasă, cunoscută de Dumnezeu pe nume. Prin puterea Mântuitorului, care a locuit în ei în timpul vieții, și pentru că au fost părtași ai naturii divine, ei sunt eliberați din moarte.

Isus Hristos a triumfat asupra morții și a sfărâmat lanțurile mormântului și toți cei care dorm în mormânt vor avea parte de biruință; ei vor ieși din mormintele lor așa cum a ieșit Biruitorul.” – *Solii alese*, vol. 2, p. 153 (subcap. *Dimineața învierii, plină de slavă*).

c. Cu ce atitudine trebuie să ne inspire aceasta? Tit 2:13.

Tit 2:13: „așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos.”

„Indiferent unde mergem, trebuie să manifestăm o atmosferă de speranță și încurajare creștină; atunci, cei care sunt despărțiți de Hristos vor vedea un caracter atrăgător în religia pe care o mărturisim; necredincioșii vor înțelege logica pe care o are credința noastră. Trebuie să manifestăm mai multă strălucire distinctă a cerului, țara în care totul este strălucire și bucurie.” – *Lift Him Up*, p. 244.

„Hristos trebuie să vină pentru a doua oară. Despre aceasta trebuie să vorbim des. Acesta trebuie să fie gândul predominant în mințile noastre.” – *The Upward Look*, p. 311.

Miercuri

8 mai

4. ÎNVIEREA: O DOVADĂ A DIVINITĂȚII

a. Cum devine învierea lui Hristos un punct esențial al credinței și speranței noastre? 1 Corinteni 15:16-22.

1 Corinteni 15:16-22: „Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga

celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos."

„Hristos a făcut posibil ca, printr-o viață de ascultare, fiecare copil al lui Adam să poată birui păcatul și, de asemenea, să se poată ridica din mormânt la moștenirea sa nemuritoare, răscumpărată prin sângele lui Hristos.” – In Heavenly Places, p. 44.

b. Ce cuvinte ale lui Hristos au demonstrat că El avea putere de viață în Sine? Ioan 10:17, 18; 2:19-21.

Ioan 10:17, 18: „Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața ca iarăși s-o iau. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși; aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl Meu.”

Ioan 2:19-21: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.” Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci și șase de ani ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?” Dar El le vorbea despre templul trupului Său.”

„Când glasul îngerului puternic s-a auzit la mormântul lui Hristos spunând: `Tatăl Tău Te cheamă,’ Mântuitorul a ieșit din mormânt prin viața care era în El...

Deasupra cavoului deschis al lui Iosif, Hristos proclamase triumfător: `Eu sunt învierea și viața.’ Aceste cuvinte puteau fi spuse doar de Divinitate. Toate ființele create trăiesc prin voința și puterea lui Dumnezeu. Ele sunt cei ce primesc viața lui Dumnezeu, fiind dependenți de ea. De la cei mai înalți serafimi, până la umilele ființe animale, toate sunt aprovizionate din Sursa de viață. Doar Cel care este una cu Dumnezeu putea spune: `Eu am putere să-Mi dau viața și am putere să o iau din nou.’ În divinitatea Lui, Hristos deținea puterea care a sfărâmat legăturile morții.” – Hristos, Lumina lumii, p. 785 (cap. 81: „A înviat Domnul!”).

„Duhul lui Isus a dormit în mormânt cu trupul Lui și nu a zburat la cer. ... Tot ce cuprindea viața și inteligența lui Isus au rămas cu trupul Său în cavou; și când a ieșit, a ieșit ca ființă întreagă; El nu trebuia să-și preia duhul din Ceruri. El avea putere să-și depună viața și să o ia din nou.” – The Spirit of Prophecy, vol. 3, pp. 203, 204.

c. Ce profeție s-a mai împlinit la învierea lui Isus? Psalmii 68:18.

Psalmii 68:18: „Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lângă Domnul Dumnezeu.”

„Cei care au ieșit din mormânt la învierea lui Hristos au fost ridicați la viață veșnică. Ei erau mulțimi de captivi care se înălțau cu El ca trofee ale biruinței Sale asupra morții și mormântului.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 786, (cap. 81 „*A înviat Domnul!*”).

Joi

9 mai

5. RIDICÂNDU-I PE ALȚII LA VIAȚĂ

a. Pe cine a ridicat Elisei la viață prin puterea făcătoare de minuni a lui Hristos? 2 Regi 4:32-37.

2 Regi 4:32-37: „Când a ajuns Elisei în casă, iată că murise copilul, culcat în patul lui. Elisei a intrat și a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat Domnului. S-a suit și s-a culcat pe copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mâinile lui pe mâinile lui și s-a întins peste el. Și trupul copilului s-a încălzit. Elisei a plecat, a mers încoace și încolo prin casă, apoi s-a suit iarăși și s-a întins peste copil. Și copilul a strănutat de șapte ori și a deschis ochii. Elisei a chemat pe Ghehazi și a zis: „Cheamă pe sunamită.” Ghehazi a chemat-o și ea a venit la Elisei, care a zis: „Ia-ți fiul!” Ea s-a dus și s-a aruncat la picioarele lui și s-a închinat până la pământ. Și și-a luat fiul și a ieșit afară.”

„Astfel a fost răsplătită credința acestei femei. Hristos, marele Dătător de viață, i-a restituit fiul. În același mod, cei credincioși ai Lui vor fi răsplătiți când, la venirea Lui, moartea își pierde boldul și mormântului i se răpește biruința pe care o pretinde. Atunci El va restitui slujitorilor Săi copii care au fost luați de la ei prin moarte.” – *Profeți și regi*, p. 239 (cap. 19: *Un proroc al păcii*).

b. Pe cine a ridicat Isus la viață la sfârșitul slujirii Sale pământești? Ioan 11:38, 39, 43. Care a fost scopul Lui prin realizarea acestei minuni?

Ioan 11:38, 39, 43: „Isus S-a înfiorat din nou în Sine și S-a dus la mormânt. Mormântul era o peșteră, la intrarea căreia era așezată o piatră. „Dați piatra la o parte”, a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.” (43) După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!”

„Hristos Își manifestase acum pe deplin controlul Său asupra morții și mormântului. Minunea puternică era încoronarea dovezii date de Dumnezeu oamenilor că El Îl trimisese pe Fiul Său în lume pentru salvarea lor. Ea a fost o demonstrație a puterii divine, suficientă pentru a convinge orice minte care era sub controlul rațiunii și a conștiinței iluminate. Mulți care au asistat la

învierii lui Lazăr au fost conduși să creadă în Isus. Dar împietrirea preoților împotriva Lui s-a intensificat. Ei respinseseră toate dovezile mai neînsemnate ale divinității Lui și erau doar înfuriați de această nouă minune... Ei erau mai hotărâți ca niciodată până atunci să pună capăt lucrării lui Hristos.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 537 (cap. 59: *Uneltirile preoților*).

Vineri

10 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum ne dă Hristos speranța învierii?
2. Ce schimbări au loc la înviere și ce rămâne la fel? De ce?
3. Cât de atent este supravegheat somnul fiecărui sfânt?
4. Ce este semnificativ despre faptul că Isus are puterea de a-Și da viața și a Și-o lua din nou?
5. Ce a demonstrat minunea învierii lui Lazăr?

Misiunea de eliberare

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor smeriți; El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea” (Isaia 61:1).

„Prin supunerea față de păcat, omul și-a supus voința controlului lui Satan. El a devenit un captiv neajutorat al puterii ispititorului. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Lui în lume pentru a zdrobi puterea lui Satan și a elibera voința omului.” – *Australian Union Conference Record*, 1 iunie 1900.

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pp. 547-551 (cap. 60: *Legea noii împărății*).

Duminică

12 mai

1. INSTAURÂND ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

- a. Ce întrebare a pus Isus cu privire la împărăția lui Dumnezeu? Marcu 4:30. Spre ce a vrut El să îndrepte atenția poporului?

Marcu 4:30: „El a mai zis: „Cu ce vom asemana Împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?”

„Hristos a găsit corupte împărățiile lumii. ... Când Hristos a venit în lume să instauraze o împărăție, El a privit la guvernele oamenilor și a spus: `Cu cei voi asemana Împărăția lui Dumnezeu?` Nu s-a găsit nimic în societatea civilă ca să îi permită o comparație...

Misiunea și lucrarea lui Hristos erau în contrast izbitor cu răul și oprirea atît de general practicate. ... El a plănuît o guvernare care nu avea să folosească forța; supușii Lui nu aveau să cunoască oprirea. ... El a venit ca Restaurator, aducând omenirii oprimate și asuprite harul bogat și abundent al Cerului pentru ca, prin puterea neprihănirii Lui, omul căzut și degradat așa cum era, să poată fi un pârtaș al divinității.” – *Harul uimitor*, p. 14 (6 ianuarie).

„Hristos instaura o împărăție bazată pe principii diferite. El îi chema pe oameni nu la autoritate, ci la slujire, pe cei puternici să poarte infirmitățile celor slabi. Puterea, poziția, talentul, educația îi așezau pe posesorii lor sub obligația înaltă de a sluji semenilor lor.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 550 (cap. 60: *Legea noii împărății*).

2. MISIUNEA LUI HRISTOS

a. Cum este descris caracterul Eliberatorului care va veni? Prin ce putere lucra El? Isaia 42:1-4.

Isaia 42:1-4: „Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe. Trestia frântă n-o va zdrobi și mucusul care mai arde încă nu-l va stingea. Va vesti judecata după adevăr. El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdui în Legea Lui.”

„[Hristos] avea să încurajeze și nu să stingă mucusul slab pâlpâind al credinței și speranței. El avea să-Și hrănească turma ca un păstor: El avea să-Și adune miei în brațe și să-i poarte la pieptul Său.” – *Comentarii biblice ale AZȘ [Comentarii ale E. G. White], vol. 4, p. 1146 (Isaia cap. 42).*

b. Ce titlu regesc avea să poarte Mesia? Isaia 9:6.

Isaia 9:6: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciei-lor, Domn al păcii.”

„Hristos este ‘Print’ al Păcii’ (Isaia 9:6) și misiunea Lui este aceea de a restaura pe pământ și în cer pacea pe care a distrus-o păcatul... Oricine consimte să renunțe la păcat și să-și deschidă inima față de dragostea lui Hristos, devine părtaș al acestei păci cerești...

Inima care este în armonie cu Dumnezeu este părtașă la pacea cerească și va răspândi influența ei binecuvântată pretutindeni în jur.” – *Cugetări de pe Muntele Fericiilor*, pp. 27, 28 (subcap. *Ferice de cei împăciuitori...*).

c. Ce rezumă lucrarea vieții lui Hristos? Fapte 10:38. Ce lucruri practice a inclus Hristos în lucrarea Lui? Matei 4:23, 24.

Fapte 10:38: „cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul, căci Dumnezeu era cu El.”

Matei 4:23, 24: „Isus străbătea toată Galileea, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice boală și orice neputință care erau în norod. I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi, și El îi vindeca.”

„Cu o inimă întotdeauna atinsă de sentimentele infirmităților noastre, o ureche întotdeauna deschisă la strigătul suferinței omenеști, o mână întotdeauna gata să-l salveze pe cel descurajat și disperat, Isus, Mântuitorul nostru, `umbla din loc în loc făcând bine.` (Fapte 10:38).” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 14 (6 ianuarie).

„Cei bolnavi veneau în locurile pe unde avea să treacă El, ca să-I poată solicita ajutorul. Tot aici veneau, de asemenea, multe persoane nerăbdătoare să asculte cuvintele Lui și să primească atingerea mâinii Lui. Astfel El mergea din cetate în cetate, din sat în sat, predicând Evanghelia și vindecându-i pe cei bolnavi – Regele slavei în veșmântul umil al umanității.” – *Divina vindecare*, p. 22 (cap. *Exemplul nostru*).

„Tandru, compătimitor, înțelegător, având întotdeauna considerație pentru alții, [Hristos] reprezenta caracterul lui Dumnezeu și era implicat constant în slujirea pentru Dumnezeu și pentru om.” – *Ibid.*, p. 423 (Cap. *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*).

Marți

14 mai

3. LUCRAREA LUI HRISTOS TREBUIE SĂ FIE LUCRAREA NOASTRĂ

a. Cât de cuprinzătoare a fost lucrarea lui Hristos sub inspirația Duhului Sfânt? Isaia 61:1-3.

Isaia 61:1-3: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”

„Misiunea descrisă de profet este misiunea oricărui ucenic al lui Hristos. Trebuie să aplicăm cuvintele lui Hristos și să prezentăm înaintea altora legământul harului, neprihănirii lui Hristos. Trebuie să dovedim înaintea lumii că avem untdelemnul harului în vasele lămpilor noastre. Lucrarea fiecărui reprezentant al lui Hristos, atât în rândul slujbașilor, cât și în rândul membrilor laici, este de a spune despre mântuirea măreață care le-a fost adusă prin darul fără plată al lui Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 27 martie 1894.

b. Ce suntem chemați să facem în calitate de urmași ai lui Hristos? Isaia 58:6, 7.

Isaia 58:6, 7: „Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău!”

„Toți cei ce sunt membri ai împărăției lui Hristos Îl vor reprezenta în caracter și dispoziție.” – *Harul uimitor*, p. 14 (6 ianuarie).

„Prin supunerea față de păcat, omul și-a pus voința sub controlul lui Satan. El a devenit un captiv neajutorat al puterii ispititorului. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lumea noastră ca să zdrobească puterea lui Satan și să elibereze voința omului. El L-a trimis pentru a proclama libertatea captivilor, pentru a dezlega poverile grele și a-i elibera pe cei oprimați.” – *Înălta noastră chemare*, p. 104 (8 aprilie).

„Aflați care sunt nevoile celor săraci și suferinzi și apoi, cu dragoste și tandrețe, ajutați-i să prindă curaj, speranță și încredere împărțind cu ei bunurile pe care vi le-a oferit Dumnezeu.” – *The Medical Missionary*, 1 iunie 1891.

„Lucrarea lui Hristos trebuie să fie exemplul nostru. În mod constant El era gata să facă bine. În templu și în sinagogi, pe străzile orașului, în piețe și în ateliere, pe țărmul mării și printre dealuri, El predica Evanghelia și vindeca pe cei bolnavi. Viața Lui a fost una de slujire neegoistă și aceasta trebuie să fie manualul nostru. Dragostea Lui tandră, compătimitoare, muștră egoismul și cruzimea noastră.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 31 (cap. *Exemplul nostru*).

c. Ce făgăduință a făcut Hristos ucenicilor Săi, cu privire la puterea care avea să-i însoțească în răspândirea Evangheliei? Fapte 1:8.

Fapte 1:8: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

Miercuri

15 mai

4. MARTORI AI ELIBERĂRII

a. Ce cuvinte încurajatoare trebuie să ne inspire în a merge pe urmele lui Isus pentru a ajunge la alții? Isaia 52:7; 61:6-9.

Isaia 52:7: „Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea, picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!”

Isaia 61:6-9: „Dar voi vă veți numi preoți ai Domnului și veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor și vă veți fâli cu fala lor. În locul ocării voastre, veți avea îndoită cinste; în locul rușinii, se vor veseli

de partea lor, căci vor stăpâni îndoit în țara lor și vor avea o bucurie veșnică. „Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor și voi încheia cu ei un legământ veșnic. Sămânța lor va fi cunoscută între neamuri și urmașii lor, printre popoare; toți cei ce-i vor vedea vor cunoaște că sunt o sămânță binecuvântată de Domnul.”

„[Dumnezeu] dorește să mergi în bisericile noastre pentru a lucra cu seriozitate pentru El. El dorește să organizezi întruniri pentru cei din afara bisericilor, pentru ca oamenii să poată învăța adevărurile acestei ultime solii de avertizare. Există locuri în care vei fi primit cu bucurie, în care sufletele îți vor mulțumi pentru că le vii în ajutor. Domnul să te ajute să preiei această lucrare într-un mod în care nu ai făcut-o niciodată până acum.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 107 (cap. Pregătiți-vă!).

„A realiza neabătut lucrarea lui Dumnezeu va necesita curaj moral. Cei care fac acest lucru nu pot oferi niciun loc iubirii egoiste, stimei de sine, ambiției, iubirii de comoditate sau dorinței de a evita crucea.” – *The Review and Herald*, 7 februarie 1893.

b. Ce exemplu deosebit avem despre ce dorește Isus să realizeze cei care au fost eliberați din păcat? Matei 8:28; Marcu 5:6-8, 18-20.

Matei 8:28: „Când a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul gadarenilor, L-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.”

Marcu 5:6-8, 18-20: „Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat și a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu să nu mă chiniești!” Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși din omul acesta!” (18-20) Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum a avut milă de tine.” El a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.”

„Cei doi demonizați vindecați au fost primii misionari pe care Hristos i-a trimis să predice Evanghelia în ținutul Decapole. Acești bărbați avuseseră privilegiul de a asculta învățăturile lui Hristos doar pentru câteva momente. Nicio predică de pe buzele Lui nu ajunsese vreodată la urechile lor. Ei nu-i putea instrui pe oameni așa cum erau capabili să facă ucenicii care fuseseră zilnic alături de Hristos. Dar ei purtau în propria persoană dovada că Isus era Mesia. Ei puteau spune ce cunoșteau, ceea ce văzuseră, auziseră și simțiseră despre puterea lui Hristos. Aceasta este ceea ce poate face oricine a cărui inimă a fost atinsă de harul lui Dumnezeu. Ioan, ucenicul iubit, a scris: ‘Ce era

de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții; ... deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă` (1 Ioan 1:1-3). Ca martori pentru Hristos, trebuie să spunem ce știm, ce am văzut, ce am auzit și am simțit. Dacă L-am urmat pe Isus pas cu pas, vom avea ceva direct la subiect de relatat cu privire la calea pe care El ne-a condus. Putem spune cum am probat făgăduința Lui și cum am găsit făgăduința adevărată. Aceasta este mărturia la care ne cheamă Domnul și din lipsa căreia lumea piere.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 340 (cap. 35: „Taci, fii liniștită!”).

Joi

16 mai

5. LUCRÂND ÎN UMILINȚĂ

a. Ce atitudine a avut Isus când a lucrat pentru alții și ce putem învăța din aceasta? Ioan 6:38; Iacov 4:6, 10.

Ioan 6:38: „căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.”

Iacov 4:6, 10: „Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.”...

(10) Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.”

„Cea mai mare amabilitate și libertate posibile trebuie acordate celor ce sunt cumpărați prin sângele lui Hristos. Din nou și din nou, Hristos a prezentat prin învățăturile Lui valoarea umilinței adevărate, indicând cât de necesar este să manifestăm o atitudine de ajutorare, compasiune și iubire unul față de altul. ...

Nu se poate acorda nicio încredere în măreția omenească, în intelectul uman sau în planurile omenești. Trebuie să ne așezăm sub călăuzirea unei minți infinite, înțelegând că fără Isus nu putem face nimic.” – *The Review and Herald*, 18 august 1896.

b. Cât de departe putem merge pentru a ajunge la cei care sunt în nevoie? Iov 29:15, 16; Matei 25:34-40.

Iov 29:15, 16: „Orbului îi eram ochi și schiopului, picior. Celor nenorociți le eram tată și cercetam pricina celui necunoscut.”

Matei 25:34-40: „Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: ‘Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați

îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine.’ Atunci, cei neprihăniți Îi vor răspunde: ‘Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit sau gol și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?’ Drept răspuns, Împăratul le va zice: ‘Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut’.”

„Remarcați că nu trebuie să îi alinați doar pe cei câțiva pe care sunteți înclinați să îi priviți cu amabilitate, ci pe toți cei care suspină, pe toți cei care apelează la ajutor și mângâiere; și, mai mult, trebuie să-i căutați pe cei în nevoie. Iov spune: ‘Cercetam pricina celui necunoscut.’ El nu aștepta să fie solicitat și nu se îndepărta apoi spunând: ‘Nu-l voi ajuta.’” – Ibid., 15 octombrie 1901.

„Lumea este plină de bărbați și femei care poartă o povară grea de înfrustrare, suferință și păcat. Dumnezeu îi trimite pe copiii Lui pentru a-L revela pe El, Cel care îndepărtează povara și le oferă odihnă. Este misiunea slujitorilor lui Hristos aceea de a ajuta, a binecuvânta, a vindeca.” – Ibid., 29 octombrie 1903.

Vineri

17 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. În ce fel este diferită împărăția lui Hristos de împărățiile lumești?**
- 2. Cum pot fi parte din misiunea lui Isus de restaurare a păcii pe care a distrus-o păcatul?**
- 3. Când suntem eliberați din robia păcatului, care este datoria noastră?**
- 4. Cum pot să-mi manifest mulțumirea pentru interesul neegoist al lui Dumnezeu față de mine?**
- 5. Pe cine trebuie să ajut? Care trebuie să fie misiunea mea?**

Eliberându-l pe aproapele nostru

„Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra” (Luca 6:38).

„Cel care deține lumea este bogat în resurse și va binecuvânta pe oricine care caută să îi binecuvânteze pe alții.” – *Divina vindecare*, p. 200 (cap. *Cele mai bune lucruri din viață*).

Recomandare pentru studiu: *Divina vindecare*, pp. 161-182 (cap. *Ajutați-i pe cei ispitiți până la Planul lui Dumnezeu cu Israel*).

Duminică

19 mai

1. URMÂND EXEMPLUL LUI ISUS

a. Cum i-a învățat Isus pe ucenicii Lui să lucreze pentru alții? Ioan 13:34.

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

„Exemplul Mântuitorului trebuie să fie standardul în slujirea noastră pentru cei ispitiți și greșiți. Trebuie să manifestăm același interes față de alții, aceeași tandrețe și îndelungă-răbdare pe care El le-a manifestat față de noi... Dacă Hristos locuiește în noi, atunci noi vom revela iubirea Lui neegoistă față de toți cei cu care avem de-a face. Când vedem bărbați și femei care au nevoie de compasiunea și ajutorul nostru, nu trebuie să întrebăm: ‘Merită?’, ci ‘Cum le pot fi de folos?’” – *Divina vindecare*, p. 162 (cap. *Ajutându-i pe cei ispitiți*).

b. Cum a învățat Isus despre valoarea sufletului? Luca 15:4-10. Ce putem învăța din aceasta?

Luca 15:4-10: „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz și se duce după cea pierdută, până când o găsește? După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi și le zice: ‘Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.’ Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți, care n-au nevoie de pocăință. Sau care femeie, dacă are zece lei de argint și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește? După ce l-a găsit, cheamă

pe prietenele și vecinele ei și zice: 'Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul pe care-l pierdusem.' Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

„Moneda pierdută din pilda Mântuitorului, deși zăcea în praf și gunoi, era în continuare o piesă de argint. Proprietarul ei o căuta pentru că era de valoare. La fel, fiecare suflet, oricât de degradat de păcat, este socotit valoros în ochii lui Dumnezeu. ...

Dragostea lui Hristos manifestată în cuvânt și faptă își va câștiga calea spre suflet, pe când reiterarea preceptului sau argumentului nu vor realiza nimic.

Avem nevoie de mai multă compasiune creștină... pentru sufletele sărace, suferinde, care se luptă, care sunt adesea surprinse în greșeli, păcătuind și căindu-se, fiind ispitite și descurajate." – Ibid., pp. 163, 164.

Luni

20 mai

2. LUCRÂND PENTRU CEL ISPITIT

a. Cât de insistent trebuie să lucrăm pentru cei din afara turmei? Luca 14:23.

Luca 14:23: „*Și stăpânul a zis robului: 'Ieși la drumuri și la garduri și, pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.'*”

„Motive creștine pretind să lucrăm având un scop definit, un interes care nu se stinge, o insistență mereu crescândă pentru sufletele pe care Satan caută să le distrugă. Nimic nu trebuie să răcească energia serioasă, aprinsă pentru salvarea celor pierduți.” – *Divina vindecare*, p. 164 (cap. *Ajutându-i pe cei ispițiți*).

b. Ce atitudine trebuie să avem față de cei care se luptă cu păcatul? De ce? Galateni 6:1; Romani 14:10.

Galateni 6:1: „*Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.*”

Romani 14:10: „*Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.*”

„Pentru Hristos, a fi adus în contact cu vrăjmășia, viciul și impuritatea reprezenta o durere continuă; dar El nu a rostit niciodată nicio expresie care să arate că sentimentele Lui au fost consternate sau gusturile lui rafinate au fost ofensate. Indiferent de obiceiurile rele, prejudecățile puternice sau pasi-

unile copleșitoare ale ființelor umane, El îi întâmpina cu o sensibilitate plină de milă. Pe măsură ce ne împărtășim din Duhul Său, îi vom considera pe toți oamenii frați, având ispite și încercări similare, adesea căzând și străduindu-se să se ridice din nou, luptându-se cu descurajări și dificultăți, râvnind după simpatie și ajutor. Atunci putem să le ieșim în întâmpinare într-un așa mod încât să nu-i descurajăm sau respingem, ci să trezim speranță în inimile lor...

Având un sentiment al propriilor deficiențe, vom manifesta compasiune pentru deficiențele altora... Un spirit tandru, un comportament elegant, cuce-ritor, pot salva pe cel greșit și pot ascunde o sumedenie de păcate.” – Ibid., pp. 165, 166 (*Mântuiți prin speranță*).

c. Ce învățătură a lui Isus trebuie să păstrăm în minte când încercăm să-i ajutăm pe cei ispițiți? Matei 7:12.

Matei 7:12: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea și Prorocii.”

„Trebuie să ne punem în locul celor ispițiți. Luați în calcul puterea eredității, influența asocierilor rele și a mediului stricat, puterea obiceiurilor greșite. Ne putem mira că sub asemenea influențe mulți s-au degradat? Ne putem mira că vor fi lenți în a răspunde eforturilor depuse pentru ridicarea lor?” – Ibid., p. 168 (cap. *Mântuiți prin speranță*).

Marți

21 mai

3. AJUTÂNDU-I PE CEI NECUMPĂTAȚI

a. Ce trebuie să ne amintim când încercăm să-i ajutăm pe cei înfrânți de adicție (dependență, viciu)? Galateni 6:9; Iuda 23.

Galateni 6:9: „Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.”

Iuda 23: „căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.”

„În comportamentul față de victimele necumpătărilor, trebuie să ne amintim că nu lucrăm cu oameni raționali, ci cu unii care sunt sub puterea unui demon de ceva vreme. Fiți răbdători și reținuți. Nu vă gândiți la înfățișarea repulsivă, respingătoare, ci la viața prețioasă pentru care Hristos a murit ca să o răscumpere. Când bețivul se trezește la conștientizarea degradării lui, faceți tot ce vă stă în putință pentru a-i demonstra că îi sunteți prieten...

Deschideți Biblia înaintea celui ispitit, a celui care se luptă și citiți-i iar și iar făgăduințele lui Dumnezeu... Continuați cu răbdare eforturile voas-

tre până când, cu bucurie recunoscătoare, mâinile tremurânde se prind de speranța răscumpărării prin Hristos.

Trebuie să îi ții strâns pe cei pe care încercați să-i ajutați, altfel nu veți birui niciodată. Ei voi fi continuu ispitiți la rău. Din nou și din nou vor fi aproape înfrânți de pofta de băutură tare; ei pot cădea din nou și din nou; dar nu îngăduiți ca, din acest motiv, să încetați eforturile.” – *Divina vindecare*, pp. 172, 173 (cap. *Lucrând pentru cei necumpătați*).

b. Cum pot avea biruință cei care sunt prinși de obiceiuri rele? Psalmii 119:11; 17:4.

Psalmii 119:11: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!”

Psalmii 17:4: „Cât privește legăturile cu oamenii, eu, după cuvântul buzelor Tale, mă feresc de calea celor asupritori”.

„Invitați-i pe cei ispitiți să nu privească la circumstanțe, la slăbiciunea proprie sau la puterea ispitei, ci la puterea Cuvântului lui Dumnezeu.” – Ibid., p. 181 (cap. *Dezamăgiri, primejdii*).

„Victimele obiceiului rău trebuie să fie conștiente de nevoia de a face un efort pentru ei înșiși. ... Totul va fi zadarnic dacă ei înșiși nu se ridică să lupte în favoarea lor...”

Dumnezeu îi chemă să se ridice în puterea lui Hristos și să recâștige demnitatea naturii umane oferită de Dumnezeu, care a fost sacrificată prin îngăduința păcătoasă.” – Ibid., p. 174 (cap. *Lucrând pentru cei necumpătați*).

c. Asupra a ce trebuie să fie ei concentrați pentru a obține biruința? Filipeni 4:8; Ecclesiastul 9:10 (prima parte).

Filipeni 4:8: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.”

Ecclesiastul 9:10 (p.p.): „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!”

„Ocupația minții și a trupului prin lucrare utilă este esențială ca măsură de siguranță împotriva ispitei.” – Ibid., p. 177 (cap. *Puterea voinței*).

Miercuri

22 mai

4. SLUJITOR AL SĂRACILOR

a. Pe cine dintre cei în nevoie trebuie să ajutăm în primul și-n primul rând? Galateni 6:10.

Galateni 6:10: „Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.”

„Într-un sens special, Hristos a lăsat asupra bisericii Lui datoria de a se îngriji de cei în nevoie dintre membrii ei. El permite ca săracii Lui să existe în fiecare biserică. Ei vor fi întotdeauna printre noi și El încredințează membrilor bisericii o responsabilitate personală de a se îngriji de ei.

Ca membri ai unei familii adevărate, îngrijiți-vă unul de altul, slujind celor bolnavi, susținându-i pe cei slabi, învățându-i pe cei ignoranți, instruindu-i pe cei neexperimentați; așa trebuie `casa credinței` să poarte de grijă celor nevoiași și neajutorați. Aceștia nu trebuie trecuți cu vederea sub nicio formă.” – *Divina vindecare*, p. 201 (subcap. *Casa credinței*).

b. Ce le lipsește adesea celor săraci și cum îi putem ajuta? Proverbe 13:23.

Proverbe 13:23 trad. engl. KJV: „Multă hrană este în ogorul muncit al săracului; însă sunt unii care sunt distruși din lipsă de judecată.”

„Prin instruire în domeniile practice putem să îi ajutăm adesea în modul cel mai eficient pe cei săraci. Ca regulă, cei care nu au fost instruiți să lucreze nu au obiceiuri de hărnicie, perseverență, economie și sacrificiu de sine. ...

Adevărata dragoste caritabilă îi ajută pe oameni să se ajute ei înșiși... Adevărata dărnicie înseamnă mai mult decât doar daruri. Ea înseamnă un interes sincer pentru bunăstarea altora... A dărui preocupare, timp și efort personal, costă mult mai mult decât a dărui doar bani. Dar aceasta este cea mai veritabilă lucrare de binefacere.

Cei care sunt învățați să câștige prin muncă ceea ce primesc, vor fi mai repede gata să învețe să folosească aceasta la maxim.” – *Ibid.*, pp. 194, 195 (cap. *Familii misionare*).

c. Ce făgăduințe există pentru cei care îi ajută pe săraci? Luca 6:35, 38; Proverbe 28:27.

Luca 6:35, 38: „Voi, însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori, și cu cei răi.”

(38) „Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”

Proverbe 28:27: „Cine dă săracului nu duce lipsă, dar cine închide ochii este încărcat cu blesteme.”

„Nimeni nu trebuie să se teamă că dărnicia îl va duce la lipsă. Ascultarea de poruncile lui Dumnezeu va avea ca rezultat sigur prosperitatea.” – Ibid., p. 187 (cap. *Atenție față de cei săraci*).

„Este scopul lui Dumnezeu ca bogatul și săracul să fie strâns legați laolaltă prin legăturile compasiunii și întraajutorării. Cei care dețin mijloace, talente și capacități trebuie să folosească aceste daruri binecuvântându-i pe semenii lor.” – Ibid., p. 193 (cap. *Mahalalele din orașele mari*).

Joi

23 mai

5. AJUNTÂNDU-I PE CEI NEVOIAȘI

- a. **Ce altă lucrare de ajutorare creștină este întotdeauna o parte a religiei adevărate? Iacov 1:27; Ieremia 49:11; Deuteronom 10:18. Ce binecuvântare este legată de această lucrare?**

Iacov 1:27: „Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

Ieremia 49:11: „Lasă pe orfanii tăi! Eu îi voi ține în viață, și văduvele tale să se încreadă în Mine!”

Deuteronom 10:18: „care face dreptate orfanului și văduvei, care iubește pe străin și-i dă hrană și îmbrăcăminte.”

„Când s-a realizat tot ceea ce putea fi făcut pentru a-i ajuta pe săraci să se autoîntrețină, rămân încă văduvele și orfanii, vârstnicii, cei neajutorați și cei bolnavi, care au nevoie de compasiune și grijă. Niciodată să nu-i neglijați pe aceștia. Ei sunt meniți de Însuși Dumnezeu la harul, iubirea și grija tandră a tuturor celor pe care El i-a făcut ispravnici ai Lui.” – *Divina vindecare*, p. 201 (*Cei sărmani, lipsiți de ajutor*).

„Domnul nu Se îngrijește de văduve și orfani printr-o minune trimițându-le mană din cer, nici trimițându-le corbi ca să le aducă mâncarea, ci printr-o minune asupra inimilor umane, eliminând egoismul și deschizând fântânilor iubirii creștine.” – Ibid., p. 202 (cap. *Văduvele și orfanii*).

„Există o binecuvântare în asocierea vârstnicilor cu tinerii. Tinerii pot aduce lumina soarelui în inimile și viețile celor în vârstă. ... Și tinerii pot fi ajutați de înțelepciunea și experiența celor în vârstă.” – Ibid., p. 204 (cap. *Cei vârstnici*).

- b. **Ce știm despre cei neajutorați și săraci? Marcu 14:7; Deuteronom 15:11. De ce îngăduie Dumnezeu aceasta?**

Marcu 14:7: „căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.”

Deuteronom 15:11: „Totdeauna vor fi săraci în țară, de aceea îți dau porunca aceasta: ‘Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta’.”

„Punându-i în mijlocul lor pe cei neajutorați și săraci, pentru a depinde de grija lor, Hristos îi pune la probă pe preținșii Lui urmași. Prin iubirea și slujirea noastră față de copiii Lui nevoiași dovedim sinceritatea iubirii noastre față de El. A-i neglija înseamnă a ne autodeclara ucenici falși, străini de Hristos și iubirea Lui.” – Ibid., p. 205 (cap. *Un test al caracterului*).

Vineri

24 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum putem urma exemplul lui Isus când lucrăm pentru cei greșiți?
2. Ce putem învăța din modul în care Isus a întâmpinat imoralitatea și impuritatea?
3. Cum îi putem ajuta pe cei care se luptă cu adicția? Ce trebuie să ne amintim?
4. Ce clasă a oamenilor nevoiași nu trebuie să neglijăm niciodată?
5. De ce i-a pus Dumnezeu pe săraci în mijlocul nostru? Cum îi putem ajuta cel mai bine?

Sabat, 1 iunie 2019

Darul Sabatului Întâi pentru sediul din Costa Rica

Costa Rica este o țară situată în partea de sud a Americii Centrale. Ea se învecinează cu Nicaragua, Marea Caraibilor, Panama și Oceanul Pacific, având o arie totală de 51.100 km². Țara este muntoasă și clima ei variază de la cea tropicală până la cea caldă cu ploi abundente în cea mai mare parte a anului. Costa Rica este binecuvântată cu mai mult de o mie de specii de orhidee și o viață sălbatică abundentă cu aproximativ 725 de specii de păsări.

Populația din Costa Rica este de aproximativ 5 milioane, din care aproape 50% locuiesc în zone rurale. Limba oficială este spaniola, deși engleza este vorbită de mulți. Religia oficială este cea romano-catolică; totuși libertatea religioasă este asigurată prin Constituția țării.

Solia reformei a pătruns prima dată în Costa Rica în 1989, prin eforturile unui colportor și ale familiei lui. Ei au vizitat cele mai multe din provincii, răspândind literatură și conducând întâlniri publice și seminarii de sănătate. Prin muncă grea în predicarea Evangheliei veșnice împotriva tradiției religioase predominante, lucrarea s-a înființat în orașul capitală, San José. Câțiva susținători au început să se adune pentru a se ruga în casa colportorului. Mulțumită lui Dumnezeu, nouă suflete au fost curând botezate și mulți alți vizitatori continuă să se adune.

De atunci, lucrarea misionară s-a extins și acum este organizată ca Misiunea de Sud a Americii Centrale. Această Misiune integrează lucrarea din Nicaragua, Costa Rica și Panama. Scopul nostru prin eforturile lucrătorilor, pastorilor, fraților și surorilor în general, este de a deveni în curând o Uniune. Din acest motiv, frații și surorile din această misiune în formare remarcă nevoia unui centru misionar și a unor birouri administrative care vor fi localizate în Costa Rica.

Deși bogați în credință, frații noștri sunt săraci în bunurile acestei lumi. Pentru a putea dezvolta proiectul nostru, avem nevoie de aproximativ 220.345\$ US. Din acest motiv, apelăm la frații, surorile și prietenii noștri dragi de pretutindeni din lume, pentru a susține cu generozitatea darul pentru acest proiect important, care va fi în beneficiul lucrării din partea de sud a Americii Centrale. Domnul să vă binecuvânteze din abundență.

Frații și surorile voastre din Misiunea Costa Rica

Eliberare din boală

„Domnul va depărta de la tine orice boală; nu-ți va trimite niciuna din acele molime rele din Egipt pe care le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți cei ce te urăsc.” (Deuteronom 7:15).

„Trupul trebuie menținut în stare de sănătate pentru ca sufletul să poată fi sănătos. Starea trupului afectează starea sufletului. Cel care dorește să aibă putere fizică și spirituală trebuie să-și educe apetitul în direcția corectă. El trebuie să fie atent să nu-și împovăreze sufletul prin suprasolicitarea puterilor lui fizice și spirituale. Aderarea credincioasă la principii corecte în mâncare, băutură și îmbrăcăminte este o datorie pe care Dumnezeu a încredințat-o ființelor umane.” – *Evanghelizare*, p. 261 (*Prezentarea subiectului despre sănătate și standardele creștine*).

Recomandare pentru studiu: *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pp. 168-176
(10 iunie – 18 iunie).

Duminică

26 mai

1. PĂCAT ȘI BOALĂ

a. Care este legătura dintre păcat și boală? Psalmii 103:3, 4; Ioan 5:14.

Psalmii 103:3, 4: „El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale, El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare.”

Ioan 5:14: „După aceea, Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.”

„În prezent există mii care suferă de boli fizice și care, asemenea paralicului, tânjesc după solia: ‘Iertate îți sunt păcatele.’ Povara păcatului, cu neliniștea ei și dorințele ei nesatisfăcute, este baza bolilor lor. Ei nu găsesc nicio alinare până când vin la Vindecătorul sufletului. Pacea pe care doar El o poate oferi va restaura vigoare minții și sănătate trupului.” – *Divina vindecare*, p. 77 (cap. *Vindecarea sufletului*).

b. Doar cine poate oferi antidotul? Maleahi 4:2

Maleahi 4:2: „Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițelii din grajd.”

„Mulți suferă de boli ale sufletului mult mai mult decât de bolile trupului și ei nu vor găsi alinare până când nu vor veni la Hristos, izvorul nesecat de viață.” – *My Life Today*, p. 154.

Luni

27 mai

2. EXPERIENȚA LUI ISRAEL

a. Ce făgăduințe a făcut Dumnezeu lui Israel cu privire la sănătatea lor și cum avea să împlinească El aceste făgăduințe? Exodul 23:25.

Exodul 23:25: „Voi să slujiți Domnului Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele și va depărta boala din mijlocul tău.”

„Domnul Și-a dat cuvântul Israelului din vechime, că dacă aveau să se alipească strâns de El și să împlinească toate cerințele Lui, El avea să-i ferească de toate bolile pe care le-a adus asupra egiptenilor; dar această făgăduință era dată cu condiția ascultării. Dacă israeliții ar fi ascultat instrucțiunea primită și ar fi profitat de avantajele lor, ei ar fi fost o lecție model de sănătate și prosperitate pentru lume. Israelii au eșuat în a împlini scopul lui Dumnezeu și, astfel, au eșuat în a primi binecuvântările care puteau fi ale lor. Dar în Iosif și Daniel, în Moise și Ilie și în mulți alții, avem exemple nobile ale rezultatelor unui plan veritabil de viațuire. În prezent, credințioșii asemănătoare va aduce rezultate similare.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 165 (*Condiții ale rugăciunii la care se dă răspuns*).

b. Care era starea fizică a israeliților când călătoreau prin pustie? Psalmii 105:37. Ce spune aceasta despre puterea lui Dumnezeu?

Psalmii 105:37: „De asemenea i-a scos afară cu argint și aur; și nu a fost nimeni fără vlagă printre triburile lor.” (trad. BTF)

„Printr-o minune a harului Său, El i-a hrănit cu pâinea cerului. Hrana oferită pentru ei era de o natură care promova puterea fizică, mentală și morală și ... înțelepciunea alegerii lui Dumnezeu pentru ei a fost confirmată într-un mod pe care ei nu l-au putut contrazice. În ciuda dificultăților vieții lor în pustie, nu a existat niciun bolnav în toate semințiile lor.” – *This Day With God*, p. 77.

c. Cum ne oferă ascultarea de Dumnezeu eliberare din boală? Exodul 15:26; Deuteronom 7:12, 15.

Exodul 15:26: „El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.”

Deuteronom 7:12, 15: „Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul Dumnezeu tău va ține față de tine legământul și îndurarea cu care S-a jurat părinților tăi.” (15) „Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimite niciuna din acele molime rele din Egipt pe care le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți cei ce te urăsc.”

„Dumnezeu dorește să ajungem la standardul desăvârșirii făcut posibil pentru noi prin darul lui Hristos. El ne solicită să alegem de partea dreaptă, să intrăm în legătură cu agenții cerului, să adoptăm principiile care vor restaura în noi chipul divin. În Cuvântul Său scris și în marea carte a naturii, El a descoperit principiile vieții. Este lucrarea noastră aceea de a obține o cunoștință a acestor principii și de a coopera cu El prin ascultare în restaurarea sănătății atât pentru trup, cât și pentru suflet.” – *Divina vindecare*, pp. 114, 115 (cap. Izvorul vindecării).

Marți

28 mai

3. ISUS, VINDECĂTORUL

a. Ce a suferit Hristos așa încât să putem avea eliberare atât din păcat, cât și din boală? Isaia 53:5.

Isaia 53:5: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâ-delegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

„Priviți la Fiul lui Dumnezeu în pustia ispitirii, în timpul celei mai mari slăbiciuni, asaltat de cele mai feroce ispite. Priviți-L pe parcursul anilor Lui de slujire, atacat din toate părțile de forțele răului. Priviți-L în agonie de la cruce. Toate acestea le-a suferit pentru noi.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 209 (cap. Sacrificiul de sine).

b. Ce aduce vindecare trupului și sufletului? Proverbe 4:20-22; 3:7, 8.

Proverbe 4:20-22: „Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele! Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor.”

Proverbe 3:7, 8: „Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău! Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale.”

„Asigurarea aprobării lui Dumnezeu va promova sănătatea fizică. Ea fortifică sufletul împotriva îndoielii, perplexității și întristării excesive, care subminează așa frecvent forțele vitale și induc boli nervoase de cel mai epuizant și neplăcut caracter. Domnul Și-a dat cuvântul că, deși este împotriva tuturor

celor care fac rău, ochiul Lui va veghea asupra celor neprihăniți și urechea Lui va fi deschisă la rugăciunea lor, în timp ce El este împotriva celor ce fac răul.
– *The Review and Herald*, 16 octombrie 1883.

„Influența înălțătoare a Duhului lui Dumnezeu este cel mai bun remediu pentru cel bolnav. Cerul este în întregime sănătos și cu cât mai deplin sunt resimțite influențele cerești, cu atât mai sigură este recuperarea invalidului care crede.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 556 (cap. 99: *Institutul de sănătate*).

c. Cum ne ajută Isus când suntem bolnavi? Matei 8:17; 11:28-30.

Matei 8:17: „ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”

Matei 11:28-30: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.”

„Dragostea pe care Hristos o răspândește în întreaga ființă este o putere vitalizantă. Fiecare parte vitală – creierul, inima, nervii – este atinsă de vindecare. Prin aceasta sunt trezite la activitate cele mai înalte energii. Ea eliberează sufletul de vinovăția și întristarea, de anxietatea și îngrijorarea care zdrobesc forțele vieții. Cu ea vin seninătatea și pacea. Ea plantează în suflet bucuria pe care nimic pământesc nu o poate distruge – bucuria în Duhul Sfânt – bucuria dătătoare de sănătate, dătătoare de viață.

Cuvintele Mântuitorului nostru: `Veniți la Mine... și vă voi da odihnă` (Matei 11:28) reprezintă o prescripție pentru vindecarea bolilor fizice, mentale și spirituale. Deși oamenii și-au autoprovoct suferința prin comportamentul lor greșit, El privește la ei cu milă. În El ei pot găsi ajutor. El face lucruri mari pentru cei care au încredere în El.” – *Divina vindecare*, p. 115 (cap. *Izvorul vindecării*).

Miercuri

29 mai

4. TRĂIND ÎN SĂNĂTATE

a. Care este dorința lui Dumnezeu pentru poporul Său în prezent? 3 Ioan 2.

3 Ioan 2: „Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.”

„Tu ești al Domnului, pentru că El te-a creat. Ești al Lui prin răscumpărare, pentru că El Și-a dat viața pentru tine... Păstrează fiecare parte din sistemul vieții, ca să îl poți folosi pentru Dumnezeu. Păstrează-l pentru El. Sănătatea ta

depinde de folosirea corectă a organismului fizic. Nu utiliza greșit nicio parte din puterile fizice, mentale sau morale, care ți-au fost oferite de Dumnezeu. Toate obiceiurile trebuie aduse sub controlul unei minți care este, la rândul ei, sub controlul lui Dumnezeu.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 171 (13 iunie).

b. Ce atitudine ne ajută să înfrângem boala? Proverbe 17:22; 13:12.

Proverbe 17:22: „O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele.”

Proverbe 13:12: „O nădejde amânată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață.”

„Conștiința înfăptuirii binelui reprezintă cel mai bun medicament pentru trupurile și mințile bolnave. Cel care este împăcat cu Dumnezeu și-a asigurat cea mai importantă condiție pentru sănătate. Binecuvântarea Domnului este viață pentru primitor.” – *The Signs of the Times*, 15 iunie 1882.

„Starea minții este mult legată de sănătatea sistemului fizic. Dacă mintea este liberă și fericită, având conștiința înfăptuirii binelui și sentimentul de satisfacție rezultat din faptul că îi face pe ceilalți fericiți, ea va da naștere la o bună dispoziție, care va reacționa asupra întregului sistem, determinând o circulație mai liberă a sângelui și tonificând întregul corp.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 60 (cap. *Binefacere adevărată*).

c. Ce acțiuni neogoiste ajută în restaurarea sănătății noastre? Isaia 58:6-8, 10, 11.

Isaia 58:6-8, 10, 11: „Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău! Atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți.” (10, 11) „dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime și întunericul tău va fi ca ziua-n amiaza mare! Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă și va da din nou putere mădulelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă.”

„Pentru voi, cei care suferiți având o sănătate precară, există un remediu. Dacă îl îmbraci pe cel gol, dacă aduci săracul izgonit în casa ta și îți împarți pâinea cu cel flămând, atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede. Facerea de bine este un remediu excelent pentru boală.” – *Ibid.*, vol. 2, p. 29 (cap. *Lucrând pentru Hristos*).

„Dacă uiți de eu în interesul altora, obții o biruință asupra infirmităților tale. Satisfacția pe care o vei descoperi prin facerea de bine, te va ajuta mult

în recuperarea stării de sănătate a imaginației. Bucuria de a face bine animă mintea și vibrează în tot corpul.” – Ibid., p. 534 (cap. *Exercițiu și aer*).

Joi

30 mai

5. OBȚINÂND ELIBERARE ASTĂZI

a. Ce ne pretinde Dumnezeu astăzi în ce privește viața noastră fizică? **Romani 12:1; 1 Corinteni 6:19, 20.**

Romani 12:1: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”

1 Corinteni 6:19, 20: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

„Domnul pretinde un sacrificiu viu al minții, sufletului, trupului și puterii. Tot ceea ce avem și suntem trebuie să Îi fie predat Lui, pentru ca să putem răspunde scopului creării noastre. Dar dacă nu luăm în seamă lumina și instrucțiunea care ne-au fost oferite în Cuvântul lui Dumnezeu de a vorbi și a acționa inteligent în ce privește mâncarea și băutura, ne vom provoca singuri slăbiciune...”

Este necesar ca fiecare credincios să fie strict cumpătat. Oamenii din lumea noastră își îngăduie obiceiuri dăunătoare, distrugând susceptibilitatea care le-a fost oferită de Dumnezeu și puterea de a discerne lucrurile sfinte. Simțul moral al multora care trăiesc în prezent este umbrat de obiceiuri greșite.” – *Manuscript Releases*, vol. 20, pp. 3, 4.

b. Ce rugăciune putem adresa Domnului pentru ajutor? **Psalmii 119:153, 154.**

Psalmii 119:153, 154: „Vezi-mi ticăloșia și izbăvește-mă, căci nu uit Legea Ta! Apără-mi pricina și răscumpără-mă, înviorează-mă, după fângăduința Ta!”

„Dumnezeu nu S-a schimbat, și nici nu propune să schimbe organismul nostru fizic în așa fel încât să putem nesocoti chiar și o singură lege fără a simți efectele încălcării ei. Dar mulți își închid în mod voit ochii față de lumină... Îngăduindu-și înclinațiile și apetitul, ei calcă legile vieții și ale sănătății; și dacă ascultă de conștiință, trebuie să fie controlați mai degrabă de principiu în mâncarea și îmbrăcămintea lor, decât să fie conduși de înclinație, modă și apetit.” – *Dietă și hrană*, p. 161 (art. 250).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum influențează iertarea păcatului sănătatea fizică?
2. Ce ne împiedică să fim o lecție model de sănătate astăzi?
3. Cum influențează viețuirea sub aprobarea lui Dumnezeu sănătatea mea? Cum pot obține această aprobare?
4. Care este cel mai bun medicament pentru cei ce suferă de boli fizice și mentale?
5. Cum pot fi „strict cumpătat” astăzi? De ce este acest lucru atât de important?

Eliberare de vrăjmașii noștri

„Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă peste el.” (Psalmii 23:5).

„Doar în Dumnezeu avem ajutor. Nu trebuie să ne măgulim că avem vreo putere în propria noastră înțelepciune, pentru că puterea noastră este slăbiciune, judecata noastră este nebunie. Hristos a biruit vrăjmașul în dreptul nostru pentru că ne compătimea slăbiciunea și știa că am fi biruiți și am pieri dacă El nu ar veni în ajutorul nostru.” – *That I May Know Him*, p. 269.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pp. 505-510 (cap. 30: *Vrăjmășia dintre om și Satan*).

Duminică

2 iunie

1. MARELE NOSTRU ADVERSAR

a. Cine este marele nostru vrăjmaș și cum se comportă el? 1 Petru 5:8.

1 Petru 5:8: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

„Cu cât mai aproape imită Modelul divin, cu atât mai sigur creștinul se va expune drept țintă a atacurilor lui Satan.” – *Marea luptă*, p. 510 (cap. 30: *Vrăjmășia dintre om și Satan*).

„Bărbați sub influența duhurilor rele vor face minuni. Ei vor face oamenii bolnavi aruncând asupra lor magia și apoi vor îndepărta magia, determinându-i pe alții să afirme că bolnavii respectivi au fost vindecați într-un mod miraculos. Aceasta a făcut Satan în mod repetat.” – *Solii alese*, vol. 2, p. 28 (cap. *Cum lucrează Satan și uneltele lui*).

b. De ce lucrează el atât de intens împotriva noastră? Apocalipsa 12:12.

Apocalipsa 12:12: „De aceea bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.”

„Satan este un student sânguincios al Bibliei. El știe că timpul lui este scurt și caută cu orice ocazie să contracareze lucrarea Domnului pe acest pământ.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 16 (cap. *Ultima criză*).

„Marele conflict pe care Satan l-a creat în curțile cerești va fi curând, foarte curând, încheiat pentru totdeauna... Acum, ca niciodată mai înainte, Satan își exercită puterea lui înșelătoare pentru a amăgi și a distruge orice suflet luat prin surprindere.” – *Ibid.*, vol. 7, p. 141 (cap. *Martori pentru adevăr*).

Luni

3 iunie

2. PROTECȚIE FAȚĂ DE VRĂJMAȘII NOȘTRI

a. Când suntem copleșiți de lucrarea vrăjmașului, ce ne poate oferi curaj? Psalmii 61:1-3; Isaia 59:19 (a doua parte).

Psalmii 61:1-3: „Ascultă, Dumnezeule, strigătele mele, ia aminte la rugăciunea mea! De la capătul pământului strig către Tine cu inima măhnită și zic: „Du-mă pe stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!” Căci Tu ești un adăpost pentru mine, un turn tare împotriva vrăjmașului.”

Isaia 59:19 (u.p.): „Când va năvăli vrăjmașul ca un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.”

„Vrăjmașul nu poate birui studentul umil al lui Hristos, cel care umblă în rugăciune înaintea Domnului. Hristos Se interpune personal ca un adăpost, un refugiu în fața asalturilor celui rău...”

Nu există în întreaga forță satanică vreo putere care să poată slăbi sufletul care se încrede, în mod simplu, în înțelepciunea care vine de la Dumnezeu.

Hristos este turnul nostru de putere și Satan nu are nicio putere asupra sufletului care umblă cu Dumnezeu în umilința minții. ... În Hristos există un ajutor desăvârșit și complet pentru fiecare suflet ispitit. Pericolele asaltează fiecare cale, dar întregul univers ceresc este în gardă, pentru ca nimeni să nu poată fi ispitit peste puterea cu care este capabil să le ducă... Dacă ne predăm neegoist în lucrare, fără a ne abate niciodată cât de puțin de la principiu, Domnul va întinde asupra noastră brațele Lui veșnice și Se va dovedi un ajutor puternic. Dacă vom privi la Isus ca la Unul în care ne putem încrede, El nu ne va lăsa să cădem în nicio situație de urgență.” – *My Life Today*, p. 316.

„În viața zilnică, vei înfrunta surprize neașteptate, dezamăgiri și ispitiri... Privește la Isus în orice moment și în orice loc, adresându-I o rugăciune tăcută dintr-o inimă sinceră, ca să afli cum să faci voia Lui. Apoi, când vrăjmașul vine ca un potop, Duhul Domnului va ridica un stindard pentru tine împotriva vrăjmașului.” – *Căminul adventist*, p. 214 (cap. 34: *Poziția și responsabilitățile tatălui*).

b. Cum ne putem ridica deasupra vrăjmașilor noștri? Psalmii 119:98; Proverbe 16:7.

Psalmii 119:98: „Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci totdeauna le am cu mine.”

Proverbe 16:7: „Când sunt plăcute Domnului căile cuiva, îi face prieteni chiar și pe vrăjmașii lui.”

„Dacă vederea noastră spirituală ar putea fi stimulată, am putea vedea sufletele plecate sub asuprire și împovărate cu întristare, apăsate ca o căruță sub roți și gata de a muri în descurajare. Trebuie să vedem îngerii zburând în grabă pentru a-i ajuta pe cei ispitiți, care stau pe marginea prăpastiei. Îngerii din ceruri împing înapoi oștile răului care înconjoară aceste suflete și le călăuzesc să-și fixeze picioarele pe temelia sigură. Luptele purtate între cele două armate sunt la fel de reale ca luptele armatelor acestei lumi, iar de rezultatul conflictului spiritual depind destinele veșnice.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 119 („Și nu ne duce în ispită...”).

Marți

4 iunie

3. VRĂJMAȘI CARE PROVOACĂ RĂNI ADÂNCI

a. De unde vin uneori „vrăjmașii” noștri? Mica 7:6. De ce? Amos 3:3.

Mica 7:6: „Căci fiul batjocorește pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei sale; vrăjmașii omului sunt cei din casa lui!”

Amos 3:3: „Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?”

„Între credincios și necredincios există o diferență radicală în gusturi, înclinații și scopuri. Ei slujesc pentru doi stăpâni între care nu există nicio asemănare.” – *Patriarhi și profeți*, p. 174 (cap. 15: Căsătoria lui Isaac).

b. Cine s-a întors împotriva lui David? Psalmii 41:9. Când David a căutat mângâiere la Domnul, ce asigurare i-a fost dată? Psalmii 41:11, 12.

Psalmii 41:9: „Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea.”

Psalmii 41:11, 12: „Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, dacă nu mă va birui vrăjmașul meu. Tu m-ai sprijinit din pricina neprihănirii mele și m-ai așezat pe vecie înaintea Ta.”

„Când numele voastre sunt văzute rău și când prietenii se întorc împotriva voastră, amintiți-vă cum a fost tratat Isus pe pământ. Iscoadele erau constant pe urmele Lui, căutând să-L prindă prin cuvintele Lui, pentru a putea găsi acuzare împotriva Lui. Pot urmașii Lui să se aștepte la un tratament mai bun decât a primit El?” – *Historical Sketches*, p. 234.

c. Relatați cum a avut Isus o experiență similară. Luca 22:48.

Luca 22:48: „Și Isus i-a zis: „Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?”

„Iuda, trădătorul, nu a uitat rolul pe care trebuia să-l joace. Când gloata a intrat în grădină, el i-a condus, urmat îndeaproape de marele preot. Pentru următorii lui Isus, el dăduse un semn, spunând: 'Pe care-L voi săruta eu, acela este; să puneți mâna pe El.' (Matei 26:48). Acum el se prefăcea a nu avea nicio legătură cu ei. Venind aproape de Isus, el îi ia mâna ca un prieten familiar. Prin cuvintele: 'Plecăciune, Învățătorule,' el îl sărută repetat și pare să plângă ca și când îl compătimea pentru pericolul în care se afla.

Isus i-a spus: 'Prietene, pentru ce ai venit?' Glasul Lui tremura de întristare când a adăugat: 'Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?' Acest apel ar fi trebuit să-i trezească la realitate conștiința trădătorului și să-i atingă inima încăpățanată; dar onoarea, fidelitatea și compasiunea umană îl abandonaseră. El stătea semeț și sfidător, fără a manifesta nicio înclinație de a se înduioșa. El se predase lui Satan și nu avea nicio putere să i se împotrivescă. Isus nu a refuzat sărutul trădătorului.” – *Hristos, Lumina lumii*, pp. 695, 696 (cap. 74: Ghetsimani).

Miercuri

5 iunie

4. ELIBERARE PRIN DRAGOSTE ȘI AMABILITATE

a. Cum trebuie să îi tratăm pe cei care ne rănesc? Cum ne-a dat Isus un exemplu în această privință? Matei 5:43-47; Romani 5:6-8.

Matei 5:43-47: „Ați auzit că s-a zis: 'Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.' Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drekți și peste cei nedreți. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?”

Romani 5:6-8: „Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva, dar pentru binefăcătorul lui poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar

Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi."

„Hristos nu ne-a iubit pentru că noi L-am iubit întâi; ci `pe când eram noi încă păcătoși,` El a murit pentru noi. El nu ne-a tratat așa cum meritam. Deși păcatele noastre meritau condamnare, El nu ne-a condamnat. An de an El a suportat slăbiciunea și ignoranța noastră, ingratitudea și încăpățânarea noastră. În ciuda tuturor rățăcirilor noastre, a împietririi inimii noastre și a neglijării Cuvântului Său Sfânt, mâna Lui este încă întinsă." – *Divina vindecare*, p. 161 (cap. *Ajutându-i pe cei ispițiți*).

„Chiar păcătoșii ale căror inimi nu sunt cu totul închise față de harul lui Dumnezeu vor răspunde la amabilitate; în timp ce se poate să ofere ură pentru ură, ei vor oferi, de asemenea, dragoste pentru dragoste. Dar numai Duhul lui Dumnezeu este cel care oferă dragoste pentru dușmănie. A fi amabil față de cel nemulțumit și față de cel rău, a face bine fără a aștepta nimic în schimb, este emblema regalității cerului, semnul sigur prin care copiii Celui Preînalt revelează statutul lor înalt." – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 75 (subcap. *Iubiți pe vrăjmașii voștri!*).

b. Cum putem practic să ne iubim vrăjmașii? Romani 12:20, 21.

Romani 12:20, 21: „Dimpotrivă, „dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci, dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui." Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine."

„Nu putem realiza niciodată până la judecată influența unei atitudini amabile, politicoase față de cei inconsecvenți, care nu pot fi convinși, nevrednici. Dacă, după un comportament provocator și nedrept din partea lor, îi tratezi așa cum ai proceda cu o persoană nevinovată, și chiar accepți suferințe pentru a manifesta față de ei fapte speciale de amabilitate, atunci ai jucat rolul de creștin; și ei pot fi surprinși și rușinați și pot vedea mult mai clar felul de comportament și josnicia lor, decât dacă le-ai da pe față faptele lor grave pentru a-i muștra." – *Lucrarea misionară medicală*, pp. 209, 210 (cap. *Considerație pentru cei nechibzuți*).

c. Relați un timp în care a fost practicat acest spirit. Care au fost rezultatele? 2 Regi 6:18-23.

2 Regi 6:18-23: „Sirienii s-au coborât la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: „Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire." Și Domnul i-a lovit cu orbire, după cuvântul lui Elisei. Elisei le-a zis: „Nu este aceasta calea și nu este aceasta cetatea; veniți după mine și vă voi duce la omul pe care-l căutați." Și i-a dus la Samaria. Când au intrat în Samaria, Elisei a zis:

„Doamne, deschide ochii oamenilor acestora să vadă!” Și Domnul le-a deschis ochii și au văzut că erau în mijlocul Samariei. Împăratul lui Israel, văzându-i, a zis lui Elisei: „Să-i măcelăresc, să-i măcelăresc, părinte?” „Să nu-i măcelărești”, a răspuns Elisei. „Obişnuiești tu oare să măcelărești pe aceia pe care îi iei prinși cu sabia și cu arcul tău? Dă-le pâine și apă, ca să mănânce și să bea, apoi să se ducă la stăpânul lor.” Împăratul lui Israel le-a dat un prânz mare și ei au mâncat și au băut, apoi le-a dat drumul și au plecat la stăpânul lor. Și oștile sirienilor nu s-au mai întors pe ținutul lui Israel.”

„Fiecare cuvânt de dragoste, fiecare faptă de amabilitate – chiar o cană de apă, care a fost oferită în numele lui Hristos – a fost recunoscută și răsplătită.” – *The Signs of the Times*, 10 februarie 1888.

Joi

6 iunie

5. DUMNEZEU OFERĂ BIRUINȚA

a. Cum putem avea biruință asupra marelui nostru vrăjmaș, diavolul? Iacov 4:7-10.

Iacov 4:7-10: „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită! Simțiți-vă ticăloșia; tânguți-vă și plângeți! Râsul vostru să se prefacă în tânguire, și bucuria voastră, în întristare: Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.”

„Pentru noi, ca și în cazul lui Petru, este rostit cuvântul: ‘Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta.’ (Luca 22:31, 32). Mulțumim lui Dumnezeu că nu suntem lăsați singuri. Cel care ‘atât de mult a iubit lumea, încât a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică’ (Ioan 3:16), nu ne va abandona în lupta cu adversarul lui Dumnezeu și al omului.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 119 („Și nu ne duce în ispită...”).

b. Când promite Dumnezeu să ne elibereze? Psalmii 50:15.

Psalmii 50:15: „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!”

„Dulce și trainică va fi influența emanată de Cel care vede în ascuns, a cărui ureche este deschisă să asculte rugăciunea care se înalță din inimă. Prin credință calmă, simplă, sufletul întreține comuniune cu Dumnezeu și strânge la sine raze ale luminii divine pentru a fi întărit și susținut în conflictul cu Satan.” – *Calea către Hristos*, p. 98 (cap. 11: *Înaltul privilegiu al rugăciunii*).

„Satan tremură și fuge dinaintea celui mai slab suflet care își găsește refugiu în acel nume puternic.” – *In Heavenly Places*, p. 256.

„Când conversația cu Dumnezeu devine un obicei al sufletului, puterea răului este sfărâmată, pentru că Satan nu poate rămâne aproape de sufletul care se apropie de Dumnezeu. Dacă Hristos este însoțitorul tău, nu vei cultiva gânduri inutile și impure; nu îți vei permite cuvinte ușuratece.” – *That I May Know Him*, p. 250.

Vineri

7 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Ce trebuie să evaluăm în cazul în care constatăm că viața noastră este ușoară, fără nicio luptă cu vrăjmașul?**
- 2. Ce face sufletul invincibil față de atacurile vrăjmașului?**
- 3. De ce avem conflicte uneori cu rudele și presupușii prieteni? Cine altcineva a avut această experiență?**
- 4. Ce este cel mai eficient în comportamentul cu cei inconsecvenți, nerezonabili?**
- 5. Cum ne oferă rugăciunea biruință asupra vrăjmașilor noștri?**

Dumnezeu Își eliberează poporul

„Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi așeza la înălțime, căci cunoaște Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare; îl voi izbăvi și-l voi proslăvi” (Psalmii 91:14, 15, engl.).

„Dumnezeu dorește să ne reamintim comportamentul Lui față de poporul Său din trecut în scopul de a-i scăpa de vrăjmașii lor. Pentru manifestarea puterii Lui, El a ales întotdeauna extremele, când părea că nu există nicio șansă de eliberare din lucrările lui Satan. Nevoia omului este oportunitatea lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 714 (cap. *Conflictul care stă să vină*).

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pp. 582-602 (cap. 36: *Conflictul care se apropie* și cap. 37: *Scripturile, o apărare sigură*).

Duminică

9 iunie

1. ELIBERARE PRIN AGENȚI NEVĂZUȚI

a. Când Elisei a fost înconjurat de caii și carele regelui Siriei, slujitorul lui s-a îngrijorat. Ce i-a spus Elisei? 2 Regi 6:16.

2 Regi 6:16: „El a răspuns: „Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei.”

b. Pentru ce s-a rugat Elisei și cum a răspuns Dumnezeu rugăciunii lui? 2 Regi 6:17. Cum putem avea aceeași protecție în ziua necazului?

2 Regi 6:17: „Elisei s-a rugat și a zis: „Doamne, deschide-i ochii să vadă.” Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.”

„Între slujitorul lui Dumnezeu și oștirile vrăjmașe înarmate, era o ceată de îngeri cerești de jur împrejur. Ei se coborâseră cu putere deosebită, nu pentru a distruge, nici pentru a pretinde omagiu, ci pentru a tăbări în jurul celor slabi și neajutorați ai Domnului și a le sluji.

Când poporul lui Dumnezeu este adus în strâmtorare și aparent nu există nicio scăpare pentru ei, trebuie să-și pună încrederea doar în Domnul.” – *Profeți și regi*, p. 257 (cap. 21: *Încheierea lucrării de slujire a lui Elisei*).

„Rugați-vă mult. Fiți dispuși să vă despărțiți de tot ce vă desparte de Dumnezeu. Atunci, în ziua necazului, El va veni să vă elibereze și vă va ascunde de la umbra aripilor Sale.” – *Historical Sketches*, p. 234.

Luni

10 iunie

2. ELIBERARE PRIN ASCULTARE

a. Ce încercare le-a fost dată celor trei prieteni ai lui Daniel? Daniel 3:4-6. Care a fost răspunsul lor? Versetul 12.

Daniel 3:4-6: „Iar un crainic a strigat cu glas tare: „*Lată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.*”

Daniel 3:12: „*Dar sunt niște iudei cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!*”

b. Când au fost aduși în fața împăratului și li s-a acordat a doua șansă, ce răspuns au dat cei trei tineri? Daniel 3:16-18.

Daniel 3:16-18: „*Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeuul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și, chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!*”

„Conștiința în privința lucrurilor lui Dumnezeu este o comoară sfântă în care nicio ființă umană, indiferent de poziția ei, nu are dreptul să se amestece. Nebucadnețar le-a oferit evreilor o altă șansă, și când ei au refuzat-o, el a fost extrem de mânios și a poruncit să fie încălzit cuptorul aprins, de șapte ori mai mult decât era încălzit în mod obișnuit. El le-a spus robilor că avea să-i arunce în acest cuptor. Plin de credință și încredere, răspunsul a venit: ‘Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne elibereze; și dacă nu va face aceasta, e în regulă; noi ne încredințăm unui Dumnezeu credincios.’” – *Minte, caracter și personalitate*, vol. 1, p. 327 (cap. 34: *Conștiința*).

c. Cum i-a eliberat Dumnezeu? Daniel 3:19-27. Ce a înțeles regele? Daniel 3:29 u.p.

Daniel 3:19-27: „La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească. Apoi, a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins. Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor și aruncați în mijlocul cuptorului aprins. Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Dar acești trei oameni: Șadrac, Meșac și Abed-Nego au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins. Atunci, împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfinților săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!” El a luat iarăși cuvântul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați, și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!” Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!” Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii, și sfinții împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se părțiseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.”

Daniel 3:29 u.p.: „... pentru că nu este niciun alt dumnezeu care să poată izbăvi ca El.”

„Trebuie să ne hotărâm acum, așa cum au făcut Daniel și prietenii lui în Babilon, că vom fi credincioși principiului, indiferent ce se va întâmpla. Cuptorul aprins încălzit de șapte ori mai mult decât era de obicei, nu i-a determinat pe slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu să renunțe la loialitate lor față de adevăr. Ei au rămas statornici în încercare și au fost aruncați în cuptor; dar nu au fost părăsiți de Dumnezeu. Chipul Celui de-al patrulea a fost văzut umblând cu ei în flăcări și ei au ieșit fără a avea nici măcar miros de foc în hainele lor.” – *Life Sketches*, pp. 329, 330.

„Dacă ești chemat să mergi prin cuptorul aprins de dragul lui Hristos, Isus va fi de partea ta. `Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde.` (Isaia 43:2).” – *Înalta noastră chemare*, p. 358 (18 decembrie).

3. ELIBERARE PRIN INTERVENȚIE

a. Cum l-a influențat Satan pe un rege persan să dea un decret împotriva poporului lui Dumnezeu? Estera 3:12, 13.

Estera 3:12, 13: „Logofeții împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întâi și au scris în totul cum a poruncit Haman mai-marilor oștirii, dragătorilor fiecărui ținut și căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului Ahașveroș și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului. Scrisorile au fost trimise prin alergători în toate ținuturile împăratului ca să nimicească, să omoare și să piardă pe toți iudeii, tineri și bătrâni, prunci și femei, și anume într-o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile.”

„Haman cultiva o răutate înverșunată față de un evreu, Mardoheu. Mardoheu nu îi făcuse niciun rău lui Haman, dar refuzase pur și simplu să-i facă plecăciune. Fiind nemulțumit să pună mâna numai pe Mardoheu, Haman a complotat să nimicească pe poporul lui Mardoheu, pe toți iudeii care se aflau în toată împărăția lui Ahașveroș.” (Estera 3:6).

Indus în eroare de relatările false ale lui Haman, Ahașveroș a fost provocat să emită un decret care prevedea masacrarea tuturor iudeilor risipiți între popoarele din toate provinciile imperiului Medo-Persan. (Versetul 8). A fost desemnată o zi anume în care evreii aveau să fie nimiciți și proprietățile lor confiscate. Puțin și-a dat seama regele de rezultatele cu bătaie lungă care aveau să urmeze împlinirii complete ale acestui decret. Satan însuși, instigatorul ascuns al planului, încerca să-i eradice de pe pământ pe cei care păstrau cunoștința adevărului Dumnezeu.” – *Profeti și regi*, pp. 600, 601 (cap. 49: În zilele împărătesei Estera).

b. Ce acțiune a demarat Estera ca răspuns la decret? Estera 4:15-17.

Estera 4:15-17: „Estera a trimis să spună lui Mardoheu: „Du-te, strânge pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine, fără să mâncați, nici să beți trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele, apoi voi intra la împărat în ciuda legii și, dacă va fi să pier, voi pieri.” Mardoheu a plecat și a făcut tot ce-i poruncise Estera.”

„Prin împărăteasa Estera, Domnul a realizat o eliberare puternică a poporului Său. În momentul în care se părea că nicio putere nu îi putea izbăvi, Estera și slujnicele ei au înfruntat problema cu post, rugăciune și acțiune promptă și au adus izbăvire pentru poporul lor.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 3, p. 1140 (Estera, cap. 4).

c. Cum a intervenit Dumnezeu pentru a-Și elibera poporul? Estera 8:11-14; 9:1, 2.

Estera 8:11-14: „Prin aceste scrisori, împăratul dădea voie iudeilor, în oricare cetate ar fi fost, să se adune și să-și apere viața, să nimicească, să omoare și să piardă, împreună cu pruncii și femeile lor, pe toți aceia din fiecare popor și din fiecare ținut care ar lua armele să-i lovească și să le prade averile. Aceasta să se facă într-o singură zi în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, și anume în a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar. Aceste scrisori cuprindeau hotărârea care trebuia vestită în fiecare ținut și dădeau de știre tuturor popoarelor că iudeii stau gata pentru ziua aceea, ca să se răzbune pe vrăjmașii lor. Alergătorii călări pe cai și pe catări au plecat îndată și în toată graba, după porunca împăratului. Hotărârea a fost vestită și în capitala Susa.”

Estera 9:1, 2: „În luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca și hotărârea împăratului, și când vrăjmașii iudeilor nădăjduiseră să stăpânească peste ei, s-a întâmplat tocmai dimpotrivă, că iudeii au stăpânit asupra vrăjmașilor lor. Iudeii s-au strâns în cetățile lor, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, ca să pună mâna pe cei ce căutau să-i piardă. Nimeni n-a putut să le stea împotrivă, căci frica de ei apucase pe toate popoarele!”

„Dumnezeu a lucrat în mod minunat pentru poporul pocăit; și un contra-decret emis de împărat, care le permitea să lupte pentru viețile lor, a fost comunicat rapid în toate părțile regatului de alergători pe cai...”

Îngerilor care excelează în putere li se încredințase de către Dumnezeu misiunea de a-L proteja pe poporul Său în timp ce `își apărau viața.` (Estera 9:2, 16).” – *Profeți și regi*, p. 602 (cap. 49: În zilele împărătesei Estera).

Miercuri

12 iunie

4. ELIBERARE LA SFÂRȘITUL TIMPULUI

a. Ce încercare mare va veni asupra poporului lui Dumnezeu, chiar înainte de cea de-a doua venire a lui Isus? Apocalipsa 13:15-17.

Apocalipsa 13:15-17: „I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.”

„Decretul că trebuie să se închine fiarei și să primească semnul ei sub pedeapsa persecuției și a morții, este enunțat de cea mai mare autoritate pământească. Dumnezeu să-Și ajute poporul Său acum, altfel ce pot ei să facă într-un astfel de conflict de temut fără ajutorul Lui!

Curajul, tăria, credința și, implicit, încrederea în puterea lui Dumnezeu de a salva, nu apar într-o clipă. Aceste virtuți cerești sunt achiziționate prin experiență în decurs de ani. Printr-o viață de străduință sfântă și aderare fermă la ceea ce este drept, copiii lui Dumnezeu și-au sigilat destinul. Înconjurați de ispite nenumărate, ei au știut că trebuie să reziste statornic, altfel erau înfrânți. Ei simțeau că au o mare lucrare de realizat și că în fiecare ceas pot fi chemați să-și predea armura; și dacă ar ajunge la finalul vieții cu lucrarea ne-terminată, aceasta ar însemna o pierdere veșnică.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 213 (cap. *Sigiliul lui Dumnezeu*).

b. Cine va urma acest sistem fals de închinare? Apocalipsa 13:8.

Apocalipsa 13:8 (trad. BTF): „Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii.”

c. Cum putem să ne menținem numele în Cartea Vieții? Apocalipsa 3:5.

Apocalipsa 3:5: „Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.”

„Dacă dorim să fim biruitori, trebuie să ne cercetăm inimile pentru a fi siguri că nu îndrăgim nimic ofensiv la adresa lui Dumnezeu. Dacă îndrăgim, nu putem purta mantia albă care este făgăduită aici. Dacă dorim să stăm înaintea lui Dumnezeu în haine albe de în, care reprezintă neprihănirea sfinților, trebuie să realizăm acum lucrarea de biruință...

Ale cui nume nu vor fi șterse din cartea vieții? Doar numele celor care L-au iubit pe Dumnezeu cu toată puterea ființei lor și pe aproapele lor ca pe ei înșiși.” – *Lift Him Up*, p. 326.

„Vă implor, în numele lui Hristos, să vă mărturisiți păcatele și să faceți reformă în căile voastre, pentru ca numele voastre să nu fie șterse din cartea vieții, ci să poată fi mărturisite înaintea Tatălui și înaintea îngerilor Lui. Isus pledează prin sângele Lui înaintea Tatălui; și acum, cât timp persistă har și cât perioada de probă este prelungită, căutați aprobarea Cerului.” – *Reflecting Christ*, p. 57.

5. BIRUITORII LUI DUMNEZEU

a. Cum putem deveni biruitori în ultimul mare conflict cu răul? Apocalipsa 12:11.

Apocalipsa 12:11: „*Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.*”

„Prin harul lui Hristos vom deveni biruitori; prin meritele sângelui Său vom fi din numărul celor ale căror nume nu vor fi șterse din cartea vieții.” – *This Day With God*, p. 175.

„Haina fără pată a neprihănirii lui Hristos este pusă asupra copiilor lui Dumnezeu încercați, ispițiți, credincioși. Rămășița este îmbrăcată în veșminte glorioase, care nu vor mai fi niciodată întinate de corupția lumii. Numele lor sunt păstrate în cartea vieții Mielului, înscrise între cei credincioși de-a lungul secolelor. Ei au rezistat amăgirilor ispititorului; ei nu au fost abătuți de la loialitatea lor din cauza răcnutului diavolului. Acum ei sunt ocrotiți pentru veșnicie de șiretlicurile ispititorului.” – *Profeți și regi*, p. 591 (cap. 47: *Iosua și îngerul*).

b. Ce este făgăduit celor care sunt credincioși? Apocalipsa 2:7, 10; 3:21.

Apocalipsa 2:7, 10: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: ‘Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.’... Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.*”

Apocalipsa 3:21: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*”

„Trebuie să fi trecut prin lupte dacă purtăm coroana biruinței. Asemenea lui Isus, trebuie să fim făcuți desăvârșiți prin suferință... Putem umbla în siguranță pe calea cea mai întunecată, dacă avem Lumina lumii drept călăuză.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 71 (cap. *Mărturiile desconsiderate*).

„Sfinții răscumparați care L-au iubit pe Dumnezeu și au păzit poruncile Lui aici, vor intra pe porțile cetății și vor avea drept la pomul vieții.” – *My Life today*, p. 355.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce sacrificiu zilnic trebuie să fim dotori să facem în pregătirea pentru eliberarea pe care Dumnezeu caută să ne-o dea în viitor?
2. Cum pot fi astăzi credincios principiului, asemenea celor trei prieteni ai lui Daniel?
3. Cum a adus Dumnezeu mântuire pentru poporul Său în timpul lui Estera? Ce putem învăța din aceasta?
4. Ale cui nume vor fi păstrate în Cartea Vieții?
5. Ce înseamnă „a avea Lumina lumii drept călăuză”?

Eliberare de la nimicire

„Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi așeza în înalt, căci cunoaște Numele Meu.” (Psalmii 91:14, engl.).

„Dumnezeu îi va nimici pe cei răi de pe pământ. Dar cei neprihăniți vor fi ocrotiți în mijlocul acestor tulburări, așa cum a fost ocrotit Noe în arcă. Dumnezeu va fi adăpostul lor și sub aripile Lui vor avea încredere.” – *Patriarhi și profeți*, p. 110 (cap. 8: *După potop*).

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pp. 613-634 (cap. 39: *Timpul strâmtorării*).

Duminică

16 iunie

1. O PLANETĂ CARE GEME

a. Care este starea întregului pământ ca rezultat al păcatului? Romani 8:22.

Romani 8:22: „Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.”

„Păcatul omului a adus consecințe sigure – decădere, deformare și moarte. Astăzi, lumea întreagă este contaminată, coruptă și rănită de boli mortale. Pământul geme sub încălcarea continuă a legii de către locuitorii lui.

Blestemul Domnului este asupra pământului, asupra omului, a animalelor și a peștilor mării și, odată ce păcatul devine aproape universal, blestemului i se va îngădui să devină la fel de extins și adânc precum păcatul.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 1, p. 1085 (Geneza, cap. 3).

„În timp ce `toată creațiunea geme și suferă împreună durerile nașterii` (Romani 8:26, 22, engl.), inima Tatălui infinit este îndurerată în compătimire. Lumea noastră este o casă imensă de leproși, o scenă a suferinței asupra căreia nici măcar nu îndrăznim să contemplăm. Dacă am conștientiza aceasta așa cum este, povara ar fi prea teribilă. Totuși, Dumnezeu o simte în totalitate. Pentru a distruge păcatul și rezultatele Lui, El L-a oferit pe Cel Preaiubit și a stabilit ca în puterea noastră, prin cooperare cu El, să terminăm cu această scenă a suferinței. `Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.` (Matei 24:14).” – *Educația*, pp. 263, 264 (cap. *Lucrarea vieții*).

2. RESTAURAREA PLANIFICATĂ

a. Care este plaul lui Dumnezeu cu privire la pământ? Apocalipsa 21:5; Isaia 65:17.

Apocalipsa 21:5: „Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.”

Isaia 65:17: „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.”

„Pământul făgăduit celor blânzi nu va fi ca acesta, întunecat de umbra morții și a blestemului... `Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.` ... (Apocalipsa 22:3). Acolo nu va fi dezamăgire, nici întristare, nici păcat, nimeni nu va spune: `Sunt bolnav;` nu vor fi cortegii de înmormântare, nici doliu, nici moarte, nici despărțiri, nici inimi frânate; ci Isus va fi acolo, pacea va fi acolo. Acolo `nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu-i va bate arșita, nici soarele; căci Cel ce are milă de ei îi va călăuzi și-i va duce la izvoare de apă.` (Isaia 49:10).” – *Cugetări de pe Muntele Fericiiilor*, pp. 17, 18 (subcap. *Ferice de cei blânzi*).

b. Cum trebuie să răspundem la planurile lui Dumnezeu pentru viitor? Ce se spune despre cei care vor locui acolo? 2 Petru 3:13.

2 Petru 3:13: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.”

„În curând vor fi un cer nou și un pământ nou în care va locui neprihănirea. Domnul m-a instruit că puterile noastre fizice, mentale și morale, sub călăuzirea Duhului Sfânt, trebuie să fie puse la lucru în toată curăția, în toată bunătatea, fără niciun fir de știință a lui Satan adus pentru a strica modelul pe care Hristos ni l-a oferit. Puterile și facultățile care au fost sfințite în neprihănire vor fi implicate, întărite și pregătite pentru a face lucrările rânduite de cer.” – *The Upward Look*, p. 97.

„Acordăm noi, ca popor, suficientă considerație acestei avertizări? Dacă neglijăm să luăm în seamă, dacă privim avertizarea cu indiferență, dacă permitem lucrurilor pământești, vremelnice, să ne distragă atenția și pierdem conștientizarea caracterului esențial al rugăciunii, vom fi găsiți între cei care nu vor fi considerați vrednici de eliberare. Neprihănirea lui Hristos trebuie să fie prima noastră grijă. Slujirea pentru Dumnezeu trebuie să fie cea mai importantă activitate a noastră.” – *The Signs of the Times*, 5 decembrie 1895.

c. Ce binecuvântări suplimentare va revărsa Dumnezeu asupra celor credincioși? Isaia 65:21, 22, 25.

Isaia 65:21, 22, 25: „Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor... Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul și șarpele se va hrăni cu țărână. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt”, zice Domnul.”

Marți

18 iunie

3. NIMICIREA CELOR VECHI

a. Înainte ca Dumnezeu să poată face lucrurile noi, ce trebuie să se întâmple cu cele vechi? 2 Petru 3:10; Isaia 51:6.

2 Petru 3:10: „Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.”

Isaia 51:6: „Ridicați ochii spre cer și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pământul se va preface în zdrențe ca o haină și locuitorii lui vor muri ca niște muște, dar mântuirea Mea va dăinui în veci și neprihănirea Mea nu va avea sfârșit.”

b. Ce mijloace va folosi Dumnezeu pentru a nimici lumea? 2 Petru 3:6, 7. Cine va pieri în această distrugere? Luca 3:17.

2 Petru 3:6, 7: „și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți.”

Luca 3:17: „Acela are lopata în mână; Își va curăți aria cu desăvârșire și Își va strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.”

„Picioarele celor răi nu vor desacraliza niciodată pământul înnoit. Focul va coborî de la Dumnezeu din ceruri și îi va nimici – arzând rădăcina și ramură. Satan este rădăcina și copiii lui sunt ramurile.

Același foc de la Dumnezeu care i-a nimicit pe cei răi, a curățit tot pământul. Munții denivelați, colțuroși, au fost topiți de căldură aprinsă, atmosfera la fel, și miriștea a fost nimicită. Apoi a fost deschisă în fața noastră moștenirea noastră, glorioasă și frumoasă, iar noi am moștenit întregul pământ înnoit.” – Maranatha, p. 351 (9 decembrie).

c. Cum ar trebui să ne influențeze viața zilnică această cunoștință despre planurile lui Dumnezeu? 2 Petru 3:11, 12, 14.

2 Petru 3:11, 12, 14: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?... De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.”

„Există atracții la fiecare pas, care să ne abată mintea de la contemplarea venirii Domnului și Mântuitorului nostru; dar este absolut necesar să păstrăm în minte faptul că `ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în grabă mare.` Dumnezeu Cerului Și-a înmulțit avertizările, implorările și instrucțiunile, pentru ca noi să putem fi pregătiți să rezistăm în timpul distrugerii copleșitoare. Nu suntem lăsați în întuneric. Cei care meditează și acționează conform instrucțiunilor pe care le-a dat Dumnezeu se vor curăți de toată nelegiuirea cărnii și a duhului. Ei vor păstra în minte porunca de a se strădui să fie sfinți în orice conversație și în toată viața lor...”

Ne apropiem de timpul când cerurile vor trece cu trosnet și trupurile cerești se vor topi de mare căldură și trebuie să ne grăbim să îndepărtăm toată nelegiuirea, pentru a ne face sigură chemarea și alegerea noastră. Așteptăm ceruri noi și un pământ nou în care va locui neprihănirea de-a lungul veșniciei.”
– *The Signs of the Times*, 10 februarie 1888.

Miercuri

19 iunie

4. INTRÂND ÎN „COLIBA” LUI DUMNEZEU

a. Cum vor fi protejați cei neprihăniți, când Dumnezeu va începe să-Și reverse judecățile asupra pământului? Psalmii 27:5; 91:4. Isaia 26:20.

Psalmii 27:5: „Căci El mă va ocroti în coliba Lui în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.”

Psalmii 91:4: „El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!”

Isaia 26:20: „Du-te, poporul meu, intră în odaia ta și încuie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia!”

„Ne stau înaintea timpuri de necaz; judecățile lui Dumnezeu sunt gata să vină asupra lumii. Națiunile pământului vor tremura. Vor fi încercări și perplexități la fiecare pas; și oamenii își vor da sufletul de groază. Și ce vom

face în ziua aceea? Deși pământul se va clătina ca un om beat și va fi îndepărtat ca o colibă, dacă am făcut din Dumnezeu încrederea noastră, El ne va elibera.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 354 (13 decembrie).

„Ochiul lui Dumnezeu, privind de-a lungul secolelor, a fost ațintit la criza pe care poporul Lui o va întâmpina când puterile pământului vor fi îndreptate împotriva lor. Ca și captivii din exil, ei se vor teme de moarte prin înfometare sau prin violență. Dar Cel Sfânt, care a despărțit Marea Roșie înaintea lui Israel, Își va manifesta puterea Lui măreață și va schimba captivitatea lor. `Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește.` (Maleahi 3:17).” – *Marea luptă*, p. 634 (cap. 39: *Timpul strămtorării*).

„Înainte ca Fiul omului să apară pe norii cerului, fiecare lucru din natură va fi zguduit. Fulgere din ceruri unite cu foc de pe pământ vor face munții să ardă ca un cuptor și ei vor revărsa șuvoaie de lavă asupra satelor și orașelor. Mase topite de stânci aruncate în apă de mișcarea lucrurilor ascunse ale pământului vor face apa să clocotească și să scoată stânci și pământ. Vor fi cutremure puternice și distrugeri semnificative de vieți omenești. Dar după cum în timpul marelui Potop Noe a fost ocrotit în arca pe care Dumnezeu o pregătise pentru el, la fel, în zilele nimicirii și calamității, Dumnezeu va fi refugiul pentru cei ce se încred în El... [Psalmii 91:9, 10; 27:5 citat].” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii ale E. G. White], vol. 7, p. 946 (2 Petru, cap. 2).

b. Ce atribute ale lui Dumnezeu ne dau asigurare cu privire la timpul respectiv? 1 Timotei 1:17.

1 Timotei 1:17: „A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.”

c. De unde știm că Dumnezeu va fi întotdeauna gata să-Și ajute urmașii? Psalmii 121:4-8

Psalmii 121:4-8: „Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel. Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă. De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea. Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul. Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și până în veac.”

Joi

20 iunie

5. REFUGIUL NOSTRU ÎN PREZENT

a. Ce făgăduințe Îl descoperă pe Dumnezeu ca un refugiu pentru noi astăzi? Deuteronom 33:27; Psalmii 9:9.

Deut. 33:27: „Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost Și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta Și a zis: ‘Nimicește-l’.”

Psalmii 9:9: „Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.”

„În Psalmi David vorbește despre Dumnezeu ca fiind un refugiu și un turn puternic, un refugiu și o cetate de scăpare; la El putem alerga și putem fi salvați. Cât de prețios este gândul că Dumnezeu este refugiul nostru și că El va fi ajutorul nostru în orice vreme și în orice loc și că în orice situație de urgență Îl avem pe Dumnezeu cu noi. El spune că ne va trimite îngerii Lui care răspund de noi pentru a ne păzi în toate căile noastre.” – *Sermons and Talks*, vol. 2, pp. 58, 59.

b. Cum putem avea încredere în Dumnezeu? Psalmii 62:7, 8; 46:1-3; 57:1.

Psalmii 62:7, 8: „Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul și slava mea; în Dumnezeu este stânca puterii mele, locul meu de adăpost. Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru.”

Psalmii 46:1-3: „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem chiar dacă s-ar zgudui pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor, chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții.”

Psalmii 57:1: „Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare până vor trece nenorocirile.”

„Nimeni din cei care își încredințează sufletul lui Isus nu trebuie să dispere. Avem un Mântuitor Atotputernic.” – *The Upward Look*, p. 321.

„Rugăciunea adevărată implică energiile sufletului și influențează viața. Cel care își revarsă în acest mod dorințele înaintea lui Dumnezeu simte deșertăciunea oricărui alt lucru de sub ceruri...”

Rugăciunile voastre se pot înălța cu o stăruință care nu va accepta refuzul. Aceasta înseamnă credință.” – *In Heavenly Places*, p. 73.

Vineri

21 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce a făcut Dumnezeu pentru a sfârși cu suferința păcatului de pe acest pământ? Cum îmi pot face eu partea?
2. Cum va fi noul pământ? Dar locuitorii lui?
3. Ce scop dublu are focul asupra acestei lumi vechi?
4. Când toate lucrurile din natură vor fi ieșit din făgaș, înainte de a doua venire a lui Isus, ce se va întâmpla cu poporul lui Dumnezeu?
5. În ce situații va fi Dumnezeu un refugiu și un ajutor pentru poporul Său?

Acasă cu Eliberatorul nostru

„Nu se va mai auzi vorbindu-se de violență în țara ta, nici de pustiire și nici de distrugere între granițele tale, ci vei numi zidurile tale Mântuire și porțile tale Laudă.” (Isaia 60:18, engl.).

„Vine ziua când se va da lupta, se va câștiga biruința. Voia lui Dumnezeu se va face pe pământ precum în cer. Atunci națiunile nu vor avea o altă lege decât Legea cerului. Și va fi o familie fericită, unită, îmbrăcată în haine de laudă și recunoștință – haina neprihănirii lui Hristos.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 42.

Recomandare pentru studiu: *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, pp. 351-363 (9-21 decembrie)

Duminică

23 iunie

1. BUCURÂNDU-SE ÎN ÎNCERCĂRI

a. Ce atitudine dorește Dumnezeu să avem când lucrurile merg prost? Habacuc 3:17, 18. Filipeni 4:4.

Habacuc 3:17, 18: „Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!”

Filipeni 4:4: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!”

„Copiii lui Dumnezeu se pot bucura în orice lucru și în orice vreme. Când apar necazuri și dificultăți, te poți bucura având încredere în providența înțeleaptă a lui Dumnezeu. Nu trebuie să aștepti o exaltare fericită a sentimentelor, ci prin credință te poți încrede în făgăduințe și poți înălța un imn de mulțumire la adresa lui Dumnezeu.” – *In Heavenly Places*, p. 123.

„Prezența Tatălui L-a înconjurat pe Hristos și nimic nu L-a s-a întâmplat cu excepția a ceea ce iubirea infinită a permis pentru binecuvântarea lumii. Aici era sursa Lui de mângâiere și ea există și pentru noi. Cel care este plin de Duhul lui Hristos, rămâne în Hristos. Indiferent ce se abate asupra lui, vine din partea Mântuitorului, care-l înconjoară cu prezența Lui. Nimic nu-l poate atinge cu excepția a ceea ce îngăduie Domnul. Toate suferințele și întristările, toate ispitele și încercările, toată tristețea și toate necazurile, toate persecuțiile și lipsurile noastre, toate lucrurile lucrează împreună spre binele nostru. Toate experiențele și circumstanțele sunt lucrătorii lui Dumnezeu prin care ni se face bine.” – *Divina vindecare*, pp. 488, 489.

2 BUCURÂNDU-NE ÎN CĂLĂUZIREA LUI DUMNEZEU

a. Ce atitudine a avut David când a fost în necaz? Cum l-a eliberat Dumnezeu? Psalmii 40:1-3, 5.

Psalmii 40:1-3, 5: „Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii. Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeuul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut și s-au încrezut în Domnul... (5) Doamne Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.”

„Îndurările lui Dumnezeu ne înconjoară în fiecare moment; și ar fi în avantajul vostru să evaluați cum și de unde vin binecuvântările voastre zilnic. Permiteți ca aceste binecuvântări prețioase ale lui Dumnezeu să trezească în voi recunoștință. Nu puteți număra binecuvântările lui Dumnezeu, amabilitatea iubitoare constantă exprimată față de voi, pentru că ele sunt așa de multe ca stropii revigoranți ai ploii. Nori de îndurare plutesc deasupra voastră și sunt gata să reverse ploaia peste voi. Dacă veți aprecia valoarea darului mântuirii, veți simți reînvierea zilnică, protecția și dragostea lui Isus; veți fi călăuziți pe calea păcii.” – *Messages to Young People*, pp. 409, 410.

„Privind frumusețea și grandoarea lucrurilor din natură, sentimentele noastre sunt îndreptate spre Dumnezeu și chiar dacă sufletele noastre sunt impresionate și duhul este supus, sufletele sunt înviorate prin venirea în contact cu Cel Infinit prin lucrările Lui minunate. Comuniunea cu Dumnezeu prin rugăciune umilă dezvoltă și întărește facultățile mentale și morale și puterile spirituale cresc prin cultivarea gândurilor despre lucrurile spirituale.” – *The Youth's Instructor*, 13 iulie 1893.

b. Ce le oferă Dumnezeu celor care fac din El locul lor de scăpare? Psalmii 32:7.

Psalmii 32:7: „Tu ești ocrotirea mea, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjori cu cântări de izbăvire.”

c. Ce veșmânt spiritual asigură Dumnezeu pentru copiii Lui? Isaia 61:10; Ieremia 23:6.

Isaia 61:10: „Mă bucur în Domnul și sufletul meu este plin de veselie în Dumnezeuul meu, căci m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mireasă împodobită cu sculele ei.”

Ieremia 23:6: „În vremea Lui, Iuda va fi mântuit și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care i-L vor da: ‘Domnul, Neprihănirea noastră!’”

„Domnul Isus Hristos a pregătit un veșmânt – haina neprihănirii Lui – pe care o va așeza prin asupra fiecărui suflet care se pocăiește și crede, și care o va primi prin credință.” – *The Upward Look*, p. 378.

„Dacă încercăm constant să-l urmăm pe Isus, ne aparține speranța binecuvântată de a ne înfățișa înaintea tronului lui Dumnezeu fără pată sau zăbărcitură sau orice alt lucru de acest fel, desăvârșiți în Hristos, îmbrăcați în neprihănirea și perfecțiunea Sa.” – *That I May Know Him*, p. 361.

Marți

25 iunie

3. MANIFESTÂND BUCURIE ÎN BIRUINȚĂ

a. Cum și-au exprimat Moise și copiii lui Israel recunoștința față de Dumnezeu pentru eliberarea de la Marea Roșie? Exodul 15:1, 21.

Exodul 15:1, 21: „Atunci, Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis: „Voi cânta Domnului, căci Și-a arătat slava: A năpustit în mare pe cal și pe călăreț... Maria răspundea copiilor lui Israel: „Cântați Domnului, căci Și-a arătat slava: A năpustit în mare pe cal și pe călăreț.”

„Acest cântec și marea eliberare pe care o comemorează au făcut o impresie care nu avea să fie niciodată ștersă din memoria poporului evreu. De la un secol la altul, ea a fost repetată de profeții și cântăreții lui Israel, mărturisind că Iehova este puterea și eliberarea celor care se încred în El. Acest cântec nu aparține doar poporului evreu. El indică în viitor la nimicirea tuturor vrăjmașilor neprihănirii și la biruința finală a Israelului lui Dumnezeu...”

Prin eliberarea sufletelor noastre din robia păcatului, Dumnezeu ne-a adus o eliberare mai mare decât cea adusă evreilor la Marea Roșie... Binecuvântările zilnice pe care le primim din mâna lui Dumnezeu și, mai presus de orice, moartea lui Isus pentru a ne pune la dispoziția noastră fericirea și cerul, trebuie să fie o temă de recunoștință constantă.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 352.

b. Ce dorește Dumnezeu să facem acum, când ne oferă biruința? Psalmii 98:1; 146:2.

Psalmii 98:1: „Cântați Domnului o cântare nouă, căci El a făcut minuni! Dreapta și brațul Lui cel sfânt I-au venit în ajutor.”

Psalmii 146:2: „Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeul meu cât voi fi.”

„Începând să cântăm cântări de biruință și recunoștință acum, ne putem pregăti să cântăm cântarea lui Moise și a Mielului când ne vom întâlni pe marea de sticlă.” – *The Upward Look*, p. 306.

- c. **Ce cântare va fi cântată în ceruri de clasa specială a celor răscum-părați? Asupra a ce va fi obținut biruința această clasă?**
Apocalipsa 15:2-4; 14:1-5.

Apocalipsa 15:2-4: „Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfânt și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!”

Apocalipsa 14:1-5: „Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său. Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit era ca al celor ce cântă cu alăuta și cântau din alăutele lor. Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscum-părați de pe pământ. Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguria, și ur-mează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscum-părați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

„Aceasta este cântarea lui Moise și a Mielului – o cântare a eliberării. Ni-meri în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu pot învăța această cân-tare; pentru că ea este cântarea experienței lor – o așa experiență cum nicio altă grupă nu a mai avut-o... Ei au trecut prin timpul strâmtorării, așa cum niciodată înainte nu a trecut vreo națiune; ei au suferit chinul timpului de strâmtorare al lui Iacov; ei au stat fără mijlocitor în timpul revărsării judecăților finale ale lui Dumnezeu. Dar au fost eliberați, pentru că `și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.” – *Marea luptă*, p. 649 (cap. 40: Poporul lui Dumnezeu salvat).

Miercuri

26 iunie

4. SLĂVINDU-L PE DUMNEZEU PENTRU ELIBERARE

- a. **Care este unul din lucrurile din care ne eliberează Dumnezeu?**
Psalmii 34:4-7. Cum? 1 Ioan 4:18.

Psalmii 34:4-7: „Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirea spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine. Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.”

1 Ioan 4:18: „În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.”

„Domnul îngăduie adesea ca poporul Său să fie adus în strâmtorări, ca să se întoarcă la El, protectorul și eliberatorul lor, așa cum un copil s-ar întoarce la părinții lui când este în necaz și se teme. Faptul că suferim nu este un argument că Dumnezeu este împotriva noastră... Este adevărat că durerea și moartea sunt consecințele păcatului. Dar Domnul îngăduie celor pe care-i iubește să fie aduși în încercări, ca să poată învăța lecțiile prețioase ale încrederii și credinței. Dacă încercările sunt primite cum trebuie, ele se vor dovedi de cea mai mare valoare pentru noi în experiența noastră religioasă. Învățând să ne punem încrederea mai ferm în Dumnezeu, ne familiarizăm cu caracterul Său.

Când Domnul răspunde rugăciunilor noastre și se dovedește a fi mai bun față de noi decât ne temeam, nu trebuie să neglijăm a ne arăta recunoștința pentru îndurările Lui. Asemenea oștirii ebraice, trebuie să-L slăvim pentru lucrările Lui minunate. Mulți pierd din vedere a-L slăvi pe Dumnezeu. Ei nu vorbesc despre bunătatea Lui, făcând cunoscut tuturor celor din jur că Domnul le este un ajutor prezent în orice timp de nevoie.” – *The Signs of the Times*, 10 martie 1881.

b. De cine se îngrijește Domnul? Cum Își va proteja El poporul în aceste ultime zile? Psalmii 33:18, 19.

Psalmii 33:18, 19: „Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui, ca să le scape sufletul de la moarte și să-i țină cu viață în mijlocul foametei.”

„Din resursele Sale, [Dumnezeu] poate întinde o masă în pustie. Prin atingerea mâinii Lui, El poate spori proviziile insuficiente și le poate face îndestulătoare pentru toți.” – *Conflict and Courage*, p. 226.

c. Cum asigură Dumnezeu biruința finală pentru poporul Său? Isaia 25:8; 1 Corinteni 15:57.

Isaia 25:8: „nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele și îndepărtează de pe tot pământul ocara poporului Său; da, Domnul a vorbit.”

1 Corinteni 15:57: „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”

„Când Hristos va veni a doua oară, ca să fie `admirat în toți cei care cred` (2 Tesaloniceni 1:10, engl.), moartea va fi înghițită de biruință și nu va mai fi boală, nici necaz, nici moarte!” – *That I May Know Him*, p. 362.

5. BUCURÂNDU-NE ÎN NOUL NOSTRU CĂMIN

a. Ce viitor făgăduiește Dumnezeu poporului Său? Isaia 32:18; Apocalipsa 21:4.

Isaia 32:18: „Poporul meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite.”

Apocalipsa 21:4: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișpăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

„Acolo sunt râuri care curg veșnic, limpezi asemenea cristalului și pe malurile lor copaci care se unduiesc, aruncându-și umbrele pe cărările pregătite pentru mântuiri Domnului. Acolo câmpiile întinse se continuă cu dealuri pline de splendoare și munții lui Dumnezeu își înalță vârfurile lor semețe. Pe aceste câmpii pline de pace, pe malurile acelor râuri vii, poporul lui Dumnezeu, atât de mult timp peregrin și călător, va găsi un cămin.” – *Marea luptă*, p. 675.

b. Ce ne făgăduiește Dumnezeu astăzi în pregătirea pentru un viitor glorios? 1 Cronici 29:11.

1 Cronici 29:11: „Ale Tale sunt, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău! A Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de orice!”

„În loc de a murmura, a ne plânge și a dispera când necazurile se adună în jurul nostru ca un potop amenințând să ne copleșească, dacă nu doar ne-am ruga lui Dumnezeu pentru ajutor, ci L-am slăvi pentru atât de multe binecuvântări oferite – dacă L-am slăvi pentru că Îi este cu putință să ne ajute – atitudinea noastră I-ar fi mult mai plăcută și am înțelege mai mult despre mântuirea Lui.” – *Life Sketches*, p. 258.

„Realitățile veșnice trebuie păstrate înaintea ochilor minții și atracțiile lumii vor apărea așa cum sunt – complet nerentabile.” – *That I May Know Him*, p. 357.

Vineri

28 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum trebuie să consider dificultățile și încercările care apar în calea mea?
2. Cum pot să cresc atât spiritual, cât și mental?
3. Ce semnificație are cântarea lui Moise și a Mielului pentru mine astăzi? Pentru cine va avea această cântare o semnificație specială în viitor?
4. Cum neglijăm adesea să-L slăvim pe Dumnezeu?
5. Când ne concentrăm privirea asupra lui Hristos și asupra misiunii Lui de a ne salva, ce vom descoperi?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Mărturii pentru comunitate, vol. II

Aprilie

- 6 – Suferințele lui Hristos (prima parte)
- 13 – Suferințele lui Hristos (a doua parte)
- 20 – Avertizări pentru biserică
- 27 – Plănuind căsătoria / Pericolul bogățiilor

Mai

- 4 – Zel creștin / Răspunderile tinerilor
- 11 – Slujitorii lui Mamona
- 18 – Sentimentalism și pețitorie
- 25 – Severitate în conducerea familiei

Iunie

- 1 – O scrisoare de ziua nașterii
- 8 – Natura înșelătoare a bogățiilor (prima parte)
- 15 – Natura înșelătoare a bogățiilor (a doua parte)
- 22 – Tineret autoînșelat / Convertire adevărată
- 29 – Îndatoriri ale soțului și ale soției /
Pericolul destăinuirilor familiale

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Aprilie

5. B: 19:47; CT: 19:37; IS: 19:44; SV: 19:50; MS: 19:55; CJ: 19:59; SM: 20:04; AR: 20:08
12. B: 19:56; CT: 19:45; IS: 19:54; SV: 20:00; MS: 20:05; CJ: 20:09; SM: 20:14; AR: 20:17
19. B: 20:05; CT: 19:54; IS: 20:03; SV: 20:10; MS: 20:14; CJ: 20:19; SM: 20:24; AR: 20:27
26. B: 20:13; CT: 20:02; IS: 20:13; SV: 20:20; MS: 20:23; CJ: 20:28; SM: 20:34; AR: 20:36

Mai

3. B: 20:22; CT: 20:11; IS: 20:23; SV: 20:29; MS: 20:33; CJ: 20:37; SM: 20:43; AR: 20:45
10. B: 20:30; CT: 20:19; IS: 20:32; SV: 20:39; MS: 20:42; CJ: 20:47; SM: 20:53; AR: 20:54
17. B: 20:38; CT: 20:27; IS: 20:41; SV: 20:48; MS: 20:50; CJ: 20:55; SM: 21:02; AR: 21:01
24. B: 20:45; CT: 20:34; IS: 20:49; SV: 20:56; MS: 20:58; CJ: 21:03; SM: 21:10; AR: 21:11
31. B: 20:52; CT: 20:41; IS: 20:56; SV: 21:05; MS: 21:06; CJ: 21:11; SM: 21:18; AR: 21:18

Iunie

7. B: 20:57; CT: 20:46; IS: 21:02; SV: 21:10; MS: 21:11; CJ: 21:16; SM: 21:24; AR: 21:23
14. B: 21:01; CT: 20:50; IS: 21:06; SV: 21:14; MS: 21:16; CJ: 21:21; SM: 21:28; AR: 21:27
21. B: 21:04; CT: 20:52; IS: 21:09; SV: 21:18; MS: 21:18; CJ: 21:23; SM: 21:31; AR: 21:29
28. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:19; MS: 21:19; CJ: 21:24; SM: 21:31; AR: 21:29

Darul **Sabatului** **Întâi**

6 Aprilie
*pentru un Centru
Educațional al
Conferinței Generale
(vezi p. 4)*

4 Mai
*pentru o
biserică
în Bhutan
(vezi p. 33)*

1 Iunie
*pentru
sediul din
Costa Rica
(vezi p. 62)*

Eliberare

